

Faculté de philosophie, arts et lettres

**Onderzoek naar t-deletie in
realityprogramma's uit het
Nederlandse taalgebied**

Auteur : Lise DECOTTIGNIES

Promoteur : Philippe HILIGSMANN

Année académique 2020-2021

**Master en langues et lettres modernes, orientation germaniques à finalité
spécialisée : langues des affaires**

UNIVERSITÉ CATHOLIQUE DE LOUVAIN
Faculté de philosophie, arts et lettres

Place Blaise Pascal, 1 bte L3.03.11, 1348 Louvain-la-Neuve, Belgique | www.uclouvain.be/fial

Bijlage 1 : Transcripties van de afleveringen

1	Boer zoekt Vrouw Vlaanderen (31/08/2020).....	2
2	Boer zoekt Vrouw Nederland (23/02/2020)	25

Bestudeerde verschijnsel : t-deletie

Woord	Woord waarvan de slotklank <i>t</i> gedeleerd <u>kan</u> worden (mogelijke t-deletie)
Woord	Woord waarvan de slotklank <i>t</i> gedeleerd wordt (aangetroffen t-deletie)

Onderzochte sprekers

<u>Vlaamse aflevering</u>	<u>Nederlandse aflevering</u>
Presentatoren: Dina Tersago An Lemmens	Presentatoren: Yvon Jaspers
Kandidaten: Frits Tristan David Dries Veerle Bart	Kandidaten: Willem Ronald John Johan Jan Geert Jan Geert Frans Bastiaan Annemiek

Codering spreesituatie

[...]	Voice-overs
"..."	Vorgelezen passages
(...)	Interviews
Geen codering	Spontane gesprekken

1 Boer zoekt Vrouw Vlaanderen (31/08/2020)

Frits: Ik heb **niet** zo heel **goed** geslapen. Ik **weet nie goed wat** er **gaat** gebeuren of **wat** ik **moet** verwachten, of **wat** er op mij af **gaat** komen, dus ik heb er toch zenuwen voor, ja.

Tristan: De dagen die nu gaan komen gaan belangrijk zijn in m'n leven. Je leert andere mensen kennen, je leert nieuwe mensen kennen. Wie **weet komt** daar een partner uit. **Da gaat** je leven sowieso volledig omvergooien en veranderen.

David: Ik heb zeker uitgekeken naar vandaag. Het is spannend. Ja, **laat** het maar komen.

Dries: Vandaag is een spannende dag. Ik heb der rustig naartoe geleefd de laatste weken. Ik ben er klaar voor.

Veerle: Vannacht was het al vrij zwaar. We hebben drie bevallingen gehad. En ik denk dat de zwaarste bevallingen nog gaan moeten komen hé.

Bart: We hebben er lang moeten op wachten. Ik ben heel benieuwd om de brieven te lezen, natuurlijk. Hopelijk zit de juiste dertussen.

Dries: Ik hoop gewoon **dat** er één goeieke tussen zit. Of de ware. De ontknoping is nabij.

[Dina: Enkele maanden geleden stelden we zes Vlaamse boeren aan jullie voor die allemaal **met** heel veel passie hun boerderij runnen. Maar de liefde, die **laat** op zich wachten. En daar gaan wij bij helpen.]

[An: Dina en ik hebben hier bij VTM alle post verzameld. Dries, David, Veerle, Tristan, Frits en Bart weten het nog **nie**, maar er zijn echt honderden brieven, mails, videoboodschappen, pakketjes en cadeaus toegekomen.]

Dina: Ja en die komen ze vandaag zelf ophalen. En dan kan het avontuur beginnen.

[Dina: Onze boeren hebben hun tractor van stal gehaald en zijn onderweg naar Vilvoorde om hun langverwachte post op te halen. Het unieke liefdesavontuur waar ze enkele maanden geleden aan begonnen, **gaat** nu echt van start. Zou de man of vrouw van hun dromen ertussen zitten?]

[An: Misschien ligt die bijzondere liefdesbrief wel tussen de stapels post die Dina en ik op VTM hebben verzameld.]

An: Zeg, amaai, **da weeg** toch.

Dina: Tof hé? Al die pakjes!

An: **Da's** een work-out!

Dina: Een doosje vol zonneshijn. Super hé?

An: "Liefde hoeft **niet** perfect te zijn, zolang het maar echt is".

Dina: **Da** kriebelt al om **dat** open te doen.

An: We moeten ervan afblijven, hé. Ha, daar! Daar is er één. Oh, nog. Ja, kijk. Hey! Zalig.

Dina: Ha **da's** tof. **Da's** keitof!

An: **Wat** een machine...Amai.

Dr: Helaba!

Dina: We zijn blij dat jullie er **goe** geraakt zijn, want **da's** toch een hele afstand, hé?

An: Dries...

Dries: Ja het was zeker een hele rit. De mensen keken raar op de autostrade, **moet** ik zeggen.

Wat doet dit hier?.

Dina: Je hebt toch **nie** op de autostrade gereden?

Dries: Nee, tuurlijk **nie**! **Da's** maar een grapje. Nee, **da** zou **nie** lukken. Nee, maar het is een eind rijden. Ik kom van het zeetje, eigenlijk wel.

An: Je **moet** er iets voor over hebben om de ware liefde te leren kennen.

Dries: **Dat** is waar. Maar **dat** heb ik wel. **Da's** geen probleem.

[An: Dries heeft samen **met** zijn ouders een akkerbouw- en veeteeltbedrijf in het pittoreske Zuienkerke. En hij is ook de trotste eigenaar van een luxepension voor paarden.]

An: Chique dingen hier, Dries.

Dries: Vijf jaar geleden heb ik **dat** hier opgebouwd. **Dat** is misschien ook de reden **dat** ik nog alleen ben. Ik ben de laatste jaren vooral bezig geweest met de uitbouw van de zaak. Nu zeg ik ook van: het is nu toch het moment om **da** samen **met** iemand te kunnen delen. (Ik mis een vrouw die aan m'n zijde **staat**. Daar wil ik eigenlijk mee trouwen. Ik wil ermee in het huwelijksbootje stappen. **Dat** zou echt fantastisch zijn.)

An: Welke type vrouw zoek ge dan, Dries?

Dries: Iemand die ook echt wel voor mij kiest. Voor mij als persoon, hé. **Niet** voor mijn zaak, maar voor mij. **Dat** is belangrijk. Er is meer in het leven voor mij dan de paarden alleen.

An: Het is voor jullie **nie** zo evident om die boerderij achter te laten, zo maar hé?

Veerle: Nee, **dat** is ook zo. Gelukkig kunnen we op heel wat hulp rekenen.

Dina: Het is toch druk momenteel?

Veerle: Ja, ik slaap wel weinig, maar **nie** door de brieven.

An: Door de veulentjes?

Veerle: Ja! Deze morgen om drie uur hadden we nog een geboorte.

An: Is **da** echt?

Veerle: Nog eventjes **dat** afgewerkt en dan mij klaargemaakt om naar hier te komen.

Dina: Hup, een bevalling gedaan!

An: Je ziet er stralend uit!

Veerle: Allee, dank u!

Dina: Frits, hoe zit het met de zenuwen?

Frits: Ik ben nogal zenuwachtig, ja.

Dina: Ja, is het waar?

Frits: Al heel de week, ja.

An: En waarom dan?

Frits: Het is het onverwachte **dat** op je afkomt. Je **weet nie wat** er gaat gebeuren. Het is een eerste keer.

An: Hopelijk, ook de laatste keer!

Frits: Als het **goed** is, wel, ja! (Als je zo aankomt voor de VTM-studio en An en Dina daar staan, **da's** even wauw, ja. Dan slaat je hart een paar slagen over, hé.)

[Dina: Frits is een beetje onzeker als het over vrouwen gaat. Maar op zijn boerderij **weet** hij van aanpakken. Frits was maar twintig toen zijn papa plots overleed en hij de boerderij moest overnemen.]

Dina: Je ziet je kippen graag?

Frits: Op een bepaalde manier, wel, ja. Als de kippen roepen, hebben ze je nodig.

Dina: Als u vriendin u roept, dan **moet** u ook luisteren, hé?

Frits: Ja, ja. **Da's** waar.

Dina: Daar ga je toch tijd voor maken?

Frits: Voor een vriendin zou ik zeker tijd maken, ja. (Ik ben het een beetje beu om alleen hier rond te lopen, zal ik maar zeggen. Ik wil **da met** iemand kunnen delen hier.)

Dina: **Wat** is romantiek voor u?

Frits: Ik heb daar **nie** zoveel ervaring in, in romantiek. Het zou fijn zijn als zij **dat** wel heeft. (Romantisch zijn zal wel diep verborgen in mij zitten, maar ze **moet** het nog gaan zoeken. Maar ze zullen het wel vinden. De juiste zal het wel vinden.)

Dina: Benieuwd hoeveel brieven, mails, berichtjes jullie gekregen hebben?

David: We hopen dat die goeie dertussen zit. T'is **nie** de massa **dat** belangrijk is. We zijn hier nu, dus **laat** ons maar gaan kijken.

An: We gaan kijken wat de post schaft.

Dina: **Da's** een goeieke! Kom maar!

David: **Goed**.

(Bart: Het aantal brieven is op zich **niet** belangrijk, maar t'is toch **altijd** leuk om er een paar te hebben, **da** je een beetje keuze hebt.)

(Tristan: **Wat** ik op die moment hoop, is sowieso op het einde van het verhaal een leuke partner. Maar ik **moet** beginnen bij de brieven. Daar **moet** ik mee gaan starten.)

Dina: Voila, de post!

Veerle: **Da** is nogal **wat**, hé!

Tristan: Ja, **wat** is **da** hier? Amai!

Dries: Amai, **da's** de moeite.

Dina: Die zakken zitten vol.

David: **Da** kan **nie**. Ho, zeker. Amai.

Dina: Er zijn dus blijkbaar wel heel **wat** single mannen en vrouwen die op zoek zijn naar een leuke relatie, hé.

David: Ja, **dat** blijkt, hé. **Dat** was wel leuk om te zien. Ik was toch wel onder den indruk.

Dina: Ja, mannen, zo'n 600 brieven en pakjes en mails, **wat** vinden jullie daarvan? Tof, hé?

Frits: T'is gigantisch, ja.

Veerle: Ja, daar wordt je stil van, hé.

(Frits: Dus 600 brieven, **da's** iets gigantisch, **vind** ik, ja. Maar ja, ik **weet** nog **nie** hoeveel er voor mij zijn, dus het is nog **altijd** spannend. We zullen wel zien. Er zal weel één tussen zitten, zeker.)

Bart: Je zou er graag aan beginnen, hé. Het heeft lang genoeg geduurd nu.

Dina: Ja, maar het is aan jullie om nog te kijken van: **wat** is voor wie?

An: Ja, een beetje werken, hé!

(Bart: We kwamen toe in volle verwachting **da** we direct onze brieven gingen krijgen, maar blijkbaar hadden ze **niet** veel tijd of goesting om te werken en moeten we ze nog allemaal zelf sorteren.)

Dina: Pak maar **wat** vast. Hier, Dries.

Dries: Ja, dank je wel Dina!

Dina: **Dat** is hier een black box.

An: Laat niks vallen, mannekes. O, is **dat** een fles?

Tristan: Stop, Stop! **Dat** gaat misgaan.

An: Dries, kan **dat** erbij? Die bovenste pakjes?

Dries: Ja, die bovenste gaan wel lukken.

Dina: Veerle heeft nog veel plaats.

Veerle: Laat die brieven maar komen, hé.

[An: **Met** een karrenvracht aan brieven rijden we naar De Waerboom in Groot-Bijgaarden, voor de gelegenheid omgevormd tot ons eigen Boer zoekt vrouw- postsorteercentrum.]

An: Allee, mannen! T'is tijd **da** we **dat** hier eens uitladen, denk ik. Ik ga daar echt gewoon...De korte pijn, mannen. Voila.

Dina: Niks vergeten? Kijk nog eens goede in je zak!

Dries: Hij is leeg.

Dina: Elke brief telt, hé. Zoek het maar uit.

Dries: Het is allemaal Tristan.

Tristan: Wat is **da**?

(Dries: Tristan was **nie** normaal. Ik zeg: wat is dad hier? **Da's** allemaal Tristan, Tristan.)

An: Ja, Tristan, Tristan, zeg.

Dina: Ik denk dat de gay community heel lang op hete kolen heeft gezeten en nu eindelijk...

Tristan: Dank u wel. **Da's** gewoon **niet** normaal.

[An: De populaire Tristan uit Ellikom zorgde dit jaar voor een echte primeur in Boer zoekt Vrouw.]

Dina: **Wat** verwacht je van ons?

Tristan: **Dat** je mij een man zoekt.

Dina: Een man?

Tristan: Een man. Ik heb echt alles op raitjes. Ik heb m'n eigen woning. Ik heb vast werk. Ik heb eigenlijk alles **wat** ik **moet** hebben. Er is nog één onderdeel **dat** ontbreekt. **Da's** de echte liefde vinden.

Dina: Je bent zelf een heel mannelijk type.

Tristan: Ja, **da** klopt.

Dina: **Wat** voor iemand zoek ge dan?

Tristan: Het mag **niet** te overdreven zijn, maar je mag het eraan zien **dat** hij voor de jongens is. Maar ik zal zeggen: kom **nie met** een handtas van Louis Vuitton af, want dan is het afgelopen.

Dina: De man van je leven...

Tristan: Ja. Daar ga jij voor zorgen.

Dina: Ik ga mijn best doen, hé.

Tristan: David.

David: Bedankt **dat** ik er ook eens één krijg. Dank u.

Dina: Dries!

Dries: Ja? Haha, een pakketje! **Da's** leuk! Dank je wel.

Dina: Leuk, hé!

An: Ja, zeg Veerle is ook **goed** aan het boeren.

Dries: Veerle doet **da niet** slecht.

Dina: **Da's** toch tof om zo post te krijgen, hé?

Frits: Nu **komt** het wel **goed**, denk ik. Er zal toch wel iets tussen zitten. (**Dat** was een hele stress die eraf viel, **dat** er toch blijkbaar wel een paar geïnteresseerd waren. Gelukkig! Ik heb er toch een paar.)

David: **Dat** kan tellen, hé!

Veerle: Een halve zak vol.

Tristan: Dan heb ik de laatste voor Veerle. Alsjeblieft.

Dina: Misschien is hij **da** wel, hé, Veerle.

Veerle: Wie **weet**.

An: Heb je al brieven in je handen gekregen waarvan je denkt: oh, **da's** een speciaal omslagske?

Bart: Ik heb **nie** echt gekeken.

An: Nee? Gewoon verzamelen, ja.

Dries: Er **moet** maar één iemand tussen zitten. Eén goeie. **Da's** het belangrijkste.

An: **Dat** is cliché maar het is zo waar, hé. Dus niet de kwantiteit, maar de kwaliteit.

Dries: Zo is het. Zo is het.

Dina: Jullie zijn natuurlijk ontzettend benieuwd naar jullie brieven, maar ik stel voor **da** we **dat** uitstellen tot morgen, zodat jullie er echt **met** een frisse kop aan kunnen beginnen. Is het **goed**?

Frits: **Da's** ook een gedacht.

An: Die durven ons **niet** tegenspreken, maar die zeggen van: Verdorie, ik wel lezen!

Dina: We hebben wel iets anders in petto.

An: Ja, we gaan jullie wel **me** een **goed** gevoel naar jullie bedje sturen vanavond. Dus, we hebben al een klein opwarmertje voor jullie.

[An: Want er zijn **niet** alleen de zakken vol post. Onze boeren hebben ook een aantal videoboodschappen gekregen. En daar krijgen ze nu al een paar van te zien.]

An: Zie hoe gezellig.

Veerle: Ja, leuk!

Dries: **Da** ziet er **goed** uit.

David: Nu gaan we ons eerste kampvuur krijgen.

Dries: Ja, inderdaad. *Temptation*.

Bart: Ik ben benieuwd naar het andere eiland.

An: David, we beginnen **me** één van jouw briefschrijfsters.

David: Prima!

xxx

David: Amai, heel **goed** gebracht.

An: Een mooie verschijning toch ook?

David: Ja, ja, Dad ook, ja.

Dina: **Da** was toch een goeie sollicitatie?

David: Ja, **da** was zeer goed.

Dries: Vlotte vrouw, inderdaad.

An: Maar is zij iemand die jou zou kunnen bijblijven?

David: **Da** spreekt mij wel aan. Ik ben wel nieuwsgierig. T'is moeilijk om op zo'n heel kort fragment iets te vertellen, natuurlijk. Maar **da's** van haare kant natuurlijk hetzelfde, **wat** ze van mij nog maar gezien heeft. Ze zal mij ook beter moeten leren kennen, natuurlijk.

Dina: Volgende filmpje.

xxx

Dina: Voor wie zou **da** zijn? Het kan twee kanten op.

An: **Da's** duidelijk, denk ik hé, Veerle...We hebben hem **nie** echt horen spreken, maar beeld zegt misschien ook al heel veel.

Veerle: Ja, je ziet sowieso al **dat** het een paardenliefhebber is.

Dina: Maar is het iemand, als je hem ziet lopen, **da** je je hoofd eens zou draaien?

Veerle: Als ik hem die parcoursen zie springen, dan eigenlijk wel.

An: Toch onder de indruk van zo'n springtalent? Het talent van het paard...

Veerle: Hij **maakt** mij zeer nieuwsgierig naar de rest.

Dina: Ja, hij heeft de lat hoog gelegd.

An: Dan gaan we gewoon doordoen, hé.

Dina: We gaan naar het volgende.

(Tina: Hey, hallo. Ik ben Tina en ik had graag een videoboodschap gemaakt voor Dries. Ik heb wel liever een videoboodschap dan een brief **omda**, ja, een brief, t'is allemaal wel leuk ma één, je **ga** mijn geschrift **nie** kunnen lezen, en twee, k'**vind** het wel persoonlijker als je zo iets kunt vertellen. K'**moe** zeggen, ja, die paarden en al, er zullen waarschijnlijk van die vrouwen tussen zitten die zich gewoon inschrijven **omda** ze die paarden graag hebben, ma persoonlijk, ik zeg het, ik heb een goien job, ik kan keuren en **da maak** me **nie** uit. Plus, ja, ik zeg het, als je alle twee ook uit West-Vlaanderen **komt**, we weten allemaal...)

David: **Da** wisten we n' al.

(Tina: Je hebt geen ondertiteling nodig. Allee, zo is **da** wel, hé. Saluutjes. Dada.)

Dina: Zeg, zo tof filmpje!

Dries: Vlotte dame, zeker en vast. Ook heel spontaan.

Dina: Awel, ja. De conversatie **ga nie** stilvallen, hé.

Dries: Nee, zeker **nie**, zeker **nie**!

Tristan: Daar zou ik voor gaan. Ja! Die zou ik zeker **nie** laten schieten.

Dina: Jij **ga goe** slapen, Dries.

An: Hij is aan het blinken, **nie** normaal.

Dries: T'was heel spontaan en gemeend, dus...**Da** was, ja, **da** was plezant.

xxx

Bart: Ja, tof hé?

Dina: Er gingen **altijd** meer en meer kleren uit.

Bart: Ik was maar aan het wachten.

Veerle: Ik vond het een vlotte.

Dina: En, kijk eens...

Tristan: **Da'** s die tekening, zeker.

Bart: Dank u!

Dina: De tekening.

An: **Laat** hem eens zien.

Bart: Ja, ik ben benieuwd, hé. Ik ga eerst zelf eens kijken. Ja, **da's** schoon gemaakt, hé!

xxx

Frits: Ja, t'is geen lelijk vrouwke.

Dina: **Da vind** ik ook **nie!**

Frits: **Da** zegt me wel iets.

Dina: Ja, zie zijn kaakjes al rood worden!

An: **Da's** toch leuk, hé?

Frits: Zoiets is leuk, ja.

Dina: En ze zei: Ik ben nog geen boerin.

Frits: Ja, **da** ze **dat** wil worden, is al heel **wa**, hé.

David: Frits heeft de eerste kandidaat gezien, de spanning is eraf.

An: Het programma kan gestopt worden.

David: Ja, t'is **da!**

Tristan: **Dat** wil zeggen **dat** zij er al bij is misschien?

Frits: Ja, ho ho, **da** ligt aan de rest die in de brieven zit.

David: Je gaat je golden buzzer nog **nie** inzetten.

Frits: Nee, nee. Ik heb de keus nou. (De start is **goed** gemaakt. Ik ga natuurlijk de rest afwachten. Maar ja, die heeft wel een klein streepje voor, ja.)

**

Tristan: Ik ken hem. Ja, we zijn mekaar weleens tegengekomen bij het uitgaan en zo. We hebben weleens gebabbeld. T'is een heel lieve jongen, daar ben ik overtuigd. Het kan misschien weleens tot aan de speeddates raken, ja.

An: Oké.

Dina: Want jij hoopt wel op vonken, van in het begin al, hé?

Tristan: **Da** heb ik je verteld, Dina. Liefde op het eerste gezicht blijft belangrijk, hé.

Dina: Ik denk **da** we erdoor zijn. Vonden jullie het gezellig?

Dries: Echt wel. T' was zeer fijn.

Dina: Ik hoop **da** jullie nu op wolkjes straks naar jullie kamer kunnen gaan en rustig kunnen slapen.

An: Morgen wordt nog een belangrijke en een zware dag, denk ik ook.

Dina: Absoluut.

David: Daar kijken we 'n allemaal naar uit, hé.

[An: Onze boeren kregen gisteren al enkele videoboodschappen te zien. Die zorgden bij sommigen al voor blinkende oogjes. Maar vandaag begint het echte werk: het lezen van al hun brieven.]

An: Zijn ze nu wakker?

Dina: Al aangekleed en alles?

An: Kom maar naar beneden voor het ontbijt. Hier, zie. Oh, Tristan! Goeiemorgen!

Tristan: Ik heb nog een klein minuutje nodig maar ik kom eraan.

Dina: Zijn haar! Zijn haar **moet** nog gelegd worden.

An: Oh, **da** haar ligt perfect.

David: Hij **komt** er toch weer **goe** voor.

Tristan: Ja, ik heb iets langer nodig misschien.

Dina: Heb je **goe** geslapen? Frits, wel, hé?

Frits: **Dat** was een last die van m'n schouders viel gisteren.

Dina: Ja, het is een belangrijken dag vandaag.

Dries: Ja, t'is waar.

Dina: Hoe ga je daaraan beginnen en zo?

David: Ja, ik denk **da** we gewoon met de eerste zullen beginnen en gewoon erdoor gaan tot we de laatste hebben. Ik denk **dat** er geen systeem voor bestaat. **Dat** moet je aanvullen.

An: Tristan kijkt eerst naar de foto's.

Dina: Ik wou het net zeggen, ik zag hem zo lachen van: Tristan gaat...

Tristan: Bij mij zullen het eerst de foto's zijn. Als ik **dat** open doe en ik zie een foto of lees die brief, dan **moet** 't zijn: ja, oké. Daar zit kans in. **Dat** kan. Als ik echt zoiets heb van: Ja, het is het **nie** of het is het wel, dan denk ik **nie dat** het doorgaat.

An: We zijn ook **nie** op zoek naar gewoon een kameraad, hé.

Tristan: Nee, we zijn op zoek naar de grote liefde.

Dina: Rho amai, zeg, spannend. De grote liefde.

Tristan: **Da** moet je toch wel serieus nemen. (Ik denk **da** ik toch wel redelijk streng ga selecteren want ik heb toch wel een bepaald type. Daar wil ik toch wel naar streven.)

Bart: Het zit in mijn hoofd van drie hoopkes te maken. Een hoopke ja, een hoopke nee en een hoopke misschien. Ik denk **dat** er heel veel gaan tussen zitten van: Ah, misschien, misschien. Maar welke pak je er dan bij, hé?

David: Ik denk **dat** Bart misschien wel kiesgierig is, maar als hij iemand vindt waar hij het echt mee meent, **dat** hij er wel voor meer dan 100% voor zal gaan.

Dina: Ja, je hebt mij **dat** ook verteld. Eens je iets voelt voor iemand, ga je er ook heel hard voor.

Bart: Dan is het voor alles.

[Dina: Bart runt in Wortegem-Petegem een boerderij die al vijf generaties in handen is van zijn familie. Naast varkens kweekt hij er ook reusachtige aardappelen.]

Dina: **Wat** een grote is **dat** hier? **Wat** geef je die?

Bart: Veel liefde. (Liefde is heel belangrijk in het leven. Alleen is ook maar alleen. Het type meisje **dat** leuk is, is het meisje waarvoor **da** uw eisen **laat** varen.)

Dina: Waarvoor je alles zou opgeven, eigenlijk?

Bart: Ja. Als het voor mij **goed** is en als ik verliefd word, zou ik er alles voor doen. (Verliefd zijn **da's** één van de mooiste gevoelens **dat** er is. Je hebt het gevoel **da** je echt alles aankunt. **Dat** er...**da** niets je in de weg **sta**. Een gelukkige gevoel.)

Veerle: Allee, we gaan beginnen, hé.

Tristan: Nu gaat het gebeuren, ja. Ik schud ze gewoon om.

Veerle: We moeten wel zien **da** we geen brieven...een beetje ordenen. Een beetje structuur. Jij jouw kant, ik mijne kant.

Tristan: **Komt** wel in orde.

David: "Boer David".

Bart: **Da** bent jij, zeker?

David: **Da** ga ik zijn, waarschijnlijk.

Bart: Ha, **da** valt nog mee. **Da's** een gewoontje. Een gewone. Ik ga juist snel naar de foto's kijken en dan rustig alles lezen. Ik ben gewoon curieus wie er allemaal in zit.

David: Bij mij zijn er **met** veel kindjes. Ja. Deze hier heeft drie kindjes.

Bart: Maar je vindt **da nie** erg?

David: Nee. Tuurlijk. Ik heb er al twee, dan er nog eens drie bij.

Bart: **Dat** zijn vijf kinderen, hé. Maar als je ze graag ziet...

David: Ja, t'is **da**.

[An: David heeft een perenkwekerij in Sint-Gillis-Waas. Zijn twee kinderen betekenen alles voor hem. Een nieuwe liefde zou zijn geluk compleet maken.]

David: K'heb twee kindjes. Een dochtertje van acht en een zoon van vijf. En in het weekend wonen die bij mij.

Dina: Hard werken, twee kleine kinderen, dan heb je bijna geen tijd meer om buiten te komen en iemand te leren kennen, hé?

David: Ze groeien **altijd** maar op. Ze worden groter. Ze worden meer zelfstandig, waardoor ik misschien ook meer tijd heb om zelf meer vrijheid te hebben...voor een vrouw.

Dina: Ja, ja.

David: Ja. Ik zie **dat** echt zitten.(Ik heb echt zin om verliefd te worden, om terug **da** gevoel te hebben, om dervoor te gaan...Dad is eh...Ja, daar zit ik echt op te wachten.)

Tristan: Oei, oei, oei, oei, oei. Hier begint het al. Het eerste zinneke. Louis Vuitton. Ik wist het. "Dag Tristan, eerst en vooral wil ik zeggen **dat** ik mijn collectie Louis Vuitton-tassen voor jou graag wegsnijt".

Veerle: Dus, hij heeft er wel, hé.

Tristan: Ja, ja. Hij heeft er.

Veerle: Hoe ga je het eigenlijk doen? Eerst foto's kijken en dan...de tekst lezen? Ik weet het eigenlijk **niet goed**. Want, ja, als we de eerst gaan lezen, ben je al veel tijd kwijt en dan zegt de foto: Nee, **da's** toch **niet** mijn ding.

Frits: Oh, en stinken. Volgens mij ook een fles reuk in gestoken.

Dries: Een fles **wat**?

Frits: Een fles reuk, parfum. Amai.

Dries: Het is nog een mooie brief. "Enjoy the little things in life".

Frits: Belangrijk, hé!

Dries: Ja! "Ik zou mezelf omschrijven als een goedlachse madam die positief in het leven **staat**".

Frits: Als ze positief in het leven **staat**, past ze bij jou, hé.

Dries: **Dat** is ze.

Frits: Toch een mooi vrouwke of **nie**?

Dries: Ja, t'is wel geen misse. Van wie ben jij aan het lezen?

Frits: **Da weet** ik eigenlijk **nie**...Oh, ja. Nee, **da weet** ik **nie**. **Dat** heeft ze nog **nie** gezegd.

Dries: Ha, nog **nie** voorgesteld?

Frits: Nee. Ah, Ines. Deze is ook een voorstander van carnaval.

Dries: Allemaal zot van carnaval.

Frits: Allemaal zot van carnaval. Ze is van Limburg, **da's** ook al **goed**.

Dries: Ik ga **da** bij de 'misschien' leggen.

Bart: Ma... **Da's** er één die in mijn straat woont.

David: Echt? In je straat?

Bart: **Da's** wel dicht, hé. Maar vier... **Da** zijn nieuwe huizen, zeker...Ja. **Da's** raar, hé?

David: Het is nochtans wel gemakkelijk, hé?

Bart: Ja. Ik kan met de fiets gaan.

Frits: Er zijn blijkbaar toch ook nog mensen van Harmont die geïnteresseerd zijn. Die kunnen **dat** ook gewoon komen vertellen.

Dries: Ha, je kent ze of zo?

Frits: Ja, ja, die woont een beetje verder bij ons.

Dries: Ma je **meen** het?

Frits: Ja. Ik heb al met die petekindjes ooit een barbecuetafel gezet en zo. Eigenlijk is dit echt stom, dit, hé?

Dries: **Dat vind** ik ook. Als je haar al kent...

Frits: Ik heb daar al mijn best voor gedaan, maar toen wou ze **nie**.

Dries: Ha, je hebt het al geprobeerd? **Da's** wel heel straf!

Frits: Een paar jaar terug wou ze **nie** en nu wel.

Dries: Ja, alle, hoe het kan keren.

Frits: **Wat moet** ik hiermee doen? **Da's** zo moeilijk.

Bart: **Wat** scheelt er misschien? Zit er **wat** in?

David: **Wa** is **dat**? Een puzzel?

Bart: Ja, man.

David: **Da's** iets speciaals. Volgens mij **gaat da** een verpleegster zijn. Amai. Die heeft overal iets opgeschreven.

Bart: Die heeft daar echt haar tijd in gestoken.

David: Ja, ja, ja. Met deze heb ik wel een gemeenschappelijke hobby.

Bart: Ga je graag skiën?

David: Ja, ja. Elk jaar.

Bart: Ik heb **da** nog **nie** gedaan. Ik zou er te lomp voor zijn ook, denk ik.

David: Hier, **da gaat** al beter zijn.

Bart: Ja, **da's** beter. **Da's** een betere hobby. De après-ski. Het ruikt wel **goed**. Geurblokjes. Het is er één die denkt **da** ik stink. Nog een schoontje ook, hé.

David: Allee, er zit iets in.

Bart: Oei. "Ik ben iemand die heel weinig vlees eet. Kip en vleesvervangers staan hier wekelijks op het menu".

David: Oei. **Da's** godverdomme!

Bart: **Da's** direct...Allee, ja. Jammer van die zeepkes, maar Ik heb graag mijn biefstuk of kotelet.

David: Tuurlijk, tuurlijk, ja.

(Bart: Als ik door de brieven ga, merk ik wel **dat** er veel meisjes veel tijd in gestoken hebben om de brieven te maken. Allee, ik apprecieer **da** ook. **Da's** echt...Chapeau.)

Tristan: Dit **meen** je dus echt **nie**, hé, jongens. Beginnen **met** een Durex-condoom. Een flesje om samen te kraken. "Met dit flesje kunnen we al starten om uit te zoeken of ons potje en dekseltje samen gaan passen. PS: Ik hoop **dat** je veel weg hebt van je stieren, want ik ben namelijk graag de koe in een relatie."

Veerle: **Da's** duidelijk.

Dries: Misschien pralinetjes.

Frits: Snoepjes. Hartensnoepjes. En nog een pak foto's. Ze heeft er heel haar fotoalbum in gestoken, denk ik.

Dries: Mooi, hé?

Frits: Ja. Ze heeft wel haar best gedaan.

Tristan: Tony, 32 jaar. Ik denk dat **dat** voor mij iets te oud is.

Veerle: Ja, je hebt die brief wel nog **nie** gelezen, hé Tristan.

Tristan: K'**weet** het, maar ik ben er al van overtuigd **dat** het m'n type **nie** is.

Veerle: Hier heb ik **da** ook. Een leuke mens. Een paardenmens. Maar 49 jaar, dan ga ik dat toch **nie** allemaal lezen, hé.

David: Oh, my god. 45 jaar. 45 jaar. **Dat** is...Ja. Ja, tien jaar ouder.

Bart: Chapeau **da** ze durven schrijven, hé.

David: Tuurlijk. Tuurlijk. Tuurlijk, ja. Ze schrijft het hier ook: "Op de liefde **staat** geen leeftijd". Ja, **da's** waar.

Veerle: "Ik ben wel een paar jaar ouder als jij, maar men zegt wel al eens: Een oude bok lust al eens een jong blaadje."

Tristan: Allee!

Veerle: **Da's** toch **niet** te geloven, hé.

Dries: "Ik schrijf deze brief voor mijn tante." 35 jaar...

Frits: 35? En je was zelf?

Dries: 31.

Frits: **Da's**, ca va...of, ja.

Veerle: Allee, allee, allee. Jongens toch!

Tristan: Veerle, wij gaan hier nog even zitten.

Veerle: Ja, er ligt nog niks op m'n misschien of mijn ja-hoopje, hé.

Tristan: Oei, oei, oei. **Dat** zijn hele bijbels die ze geschreven hebben. Kijk hier! **Da's** gewoon zot.

Veerle: Ah, hier gewoon een brief zonder punten, zonder komma's...

Tristan: Weggooien.

Veerle: Verschrikkelijk, hé.

Tristan: Ben je daar eigenlijk zo streng in?

Veerle: Ja, ik ben juffrouw, zeker? (De eerste brieven heb ik zo opengemaakt en had ik wel eventjes zoiets van: Oei, dit is toch **niet** helemaal **wat** ik zoek. Dus ja, ik had wel eventjes een paniek aanvalleke.)

Tristan: Heb je nu eigenlijk nog geen enkele brief waarvan je zegt...Maar...Oh. **Da komt wel goed, komt wel goed.**

Veerle: Ik hoop het. Ben ik dan echt zo kieskeurig?

[Dina: Veerle legt de lat hoog, want ze **weet wat** ze wil. Een grote, sterke man die haar kan bijstaan in haar paardenbevallingscentrum in Dilsen-Stokkem.]

Veerle: Hier zijn onze bevallingsstallen. Hier zie je eentje die vannacht geboren is. Vers van de pers. (Iemand die **niet** graag **met** paarden omgaat, ik denk **dat dat** heel moeilijk is, ja, om dan **met** mij samen te leven.)

Dina: Als je **da** nu ziet, krijg je dan zelf goesting om kindjes te hebben?

Veerle: Ik heb wel een kinderwens, ja. Maar met de juiste man wel.

Dina: Wow, Veerle, **wat** een zicht!

Veerle: Een droomhuis heb ik al en een droomman die hoop ik te vinden.

Dries: Ja, **da's** hier ook **nie** mis. "Ik ben een sociale, spontane, lieve thuisverpleegkundige". En liefde, heel veel liefde, heeft ze nodig.

Frits: **Da** kun je wel geven.

Dries: Kijk...

Frits: Wie is het? Ah, deze.

Dries: Ja. **Da's** de mama, hé. Ik denk dat toch.

Frits: Er schrijven toch ferme vrouwen naar je.

Dries: Sportief. Ja, inderdaad. Kijk hier.

Frits: Ik zou het wel weten in je plek. Ma t'is je keuze, hé.

Dries: Ik weet het wel zeker. Die gaat zeker bij de 'ja'. Daar gaan we nie over twijfelen. (Ik heb misschien niet de meeste brieven van allemaal, maar da speelt eigenlijk geen rol. Er moet maar één goeie tussen zitten. Op dit moment ben ik wel onder de indruk van mijn brieven.) Da's ook geen misse, hé, kijk.

Frits: Ja, hallo, jong.

Dries: Ja, natuurlijk. Het totaalplaatje moet kloppen.

Frits: Je moet nie alleen naar het uiterlijk kijken.

David: Ho, zeker. Ja. Verdomme, da's hier een schoontje. Ja, ja. Potverdikke.

An: Dag mannen! Hoe is het hier?

David: Ja, ca va.

Bart: Goed!

An: En? Oh, da's al een mooie foto.

Bart: Hij kijkt al een kwartier naar dezelfde foto.

An: Is het echt?

David: Het zal een goeie zijn. Ik ben het echt eens goed aan het lezen ook. De tekst is ook belangrijk wat er als tekst hier staat.

An: Staat het je aan?

David: Da's een kanshebber, ja.

An: Kan ik helpen?

David: Ik ben heel benieuwd naar deze. Daar is werk van gemaakt, hé.

An: Ja, ge ziet dat het een vrouwenhand is, vind ik.

David: Ja, ja. Amai. "Here lives a pearfect family". Ah, ja. De peren zitten er los in. Ho, zeker. Da gaat Bo en Ryan.

Bart: Haar kindjes...

David: Ja, maar Bo is mijne zoon.

Bart: Ah, ja!

David: En marie is mijn dochter en...

An: Ioanna.

David: Ja, knap. Een samengesteld gezin, hé. (Ik zie graag kinderen, dus...Ik heb er zelf ook twee.

Er kan gerust een leuke bende van gemaakt worden, dus ja. Ik sta der positief tegenover.)

Bart: Alleszins al iets om te drinken.

An: Oh, **goe**, zeg. Amai.

David: Ik heb hier een **goe** gevoel bij, Bart, voor je. Met **da** stro.

Bart: Ik durf **nie goe** kijken.

An: Ik zie foto's, Bart! Allee, kom aan!

Bart: Ik durf ze **nie** omdraaien. Ja, t'is misschien wel een toffe.

An: 'Misschien wel een toffe'. Lees ge brief eens.

Bart: Anders mag je hem voorlezen.

An: Zeg, echt waar.

Bart: T'is nog zo gemakkelijk.

An: "Liefste Bart. Ik zag je op tv. Ik dacht: wauw. **Dat** is degene die ik zoek. Lief, attent, heeft handen aan zijn lijf en ziet er nog eens knap uit ook. Check, het complete plaatje."

Bart: Het komt toch anders over als het mooi gelezen is.

An: **Kom** het **goed** over nu?

Bart: Ja, hoor. Van de foto's misschien **nie** echt mijn type, maar ja. Ik kan moeilijk...

An: **Da** kan, hé, Bart.

Bart: Ja. T'is lastig, hé. Allee, ja. De mensen hebben er echt veel tijd...allee...

An: Verliefd worden **da's** ook die *sparkle* die der **moet** zijn en t'is je gevoel...

Bart: Ik ben wel iemand die ...Als ik het ga zien, ga ik zeggen van: ja. Dus ja of nee, hé. (Ik merk wel **dat** ik redelijk veeleisend ben of streng ben. T' **moe** echt...t' **moe** echt juist zitten.)

[Dina: En ook Veerle en Tristan hanteren strenge selectiecriteria voor hun brieven.]

Dina: En?

Veerle: Hallo! Kom gij ons redden?

Dina: Is het nodig?

Veerle: Ja.

Dina: Is het waar? Waarom?

Veerle: Ik heb nog **nie** het gevoel gehad **dat** ik mijn adem even moest inhouden of zo, dus...

Dina: Ook **nie** een klein beetje?

Veerle: Nee.

Tristan: Ze is streng. Ze is heel streng.

Dina: Te streng?

Tristan: **Da** moet ze voor zichzelf uitmaken hoe streng ze wil zijn, maar, ja. Je hebt er nog.

Dina: Je hebt er nog te gaan.

(Veerle: Ik denk **dat** ik de eisen voor mezelf voor het vinden van de juiste man vrij hoog leg en...Ja, ik ben daar streng in. **Dat** is gewoon zo.)

Dina: En jij, Tristan? Jij bent toch niet te streng alleen op het uiterlijk, hé?

Tristan: Als je een brief krijgt en die **staat** je al totaal **nie** aan...

Dina: Die persoon, die foto?

Tristan: Die persoon op die foto, ja.

Dina: Maar die brief kan verrassend zijn.

Tristan: Ik moet echt geen standaardvent hebben, eigenlijk, nee. (Uiterlijk is voor mij toch wel belangrijk in eerste instantie. Ik wil ook wel een knappe jongen hebben. Ik wil een jongen die **goed** uitziet.)

Dina: En is er nu een systeem, Tristan, of...?

Tristan: Ja, ik heb de 'misschien'.

Dina: **Da's** dit?

Tristan: **Dat** zijn de misschienen. Als ze terug in de zak gaan, **da's** nee.

Dina: En de ja's?

Tristan: Die heb ik nog **nie**.

Dina: Rho, manneke. **Da** wordt hier nog een langen dag, hé.

Dina: Nu is het tijd om al die mannen en vrouwen in het echt te ontmoeten. Iedereen brengt zijn valies mee. En op het einde van de dag zijn er al meteen vijf die blijven slapen.

Tristan: **Dat meen** je **nie**?

[Dina: Onze boeren zijn bezig met een heel belangrijke taak. Een taak die weleens de rest van hun leven zou kunnen veranderen. En dus lezen ze heel geconcentreerd hun post, op zoek naar die ene speciale brief van een bijzonder iemand.]

Dries: Ah, ja. "Lieve Dries, ik ben Kelly. Goedlachs, avontuurlijk. Wil je met mij dit avontuur beleven en samen op dit kussen eindigen?"

An: Hola!

Dries: Ik ben er klaar voor. Tot gauw.

An: Hola. **Da's** direct recht voor de raap, hé?

Dries: Ja, inderdaad. **Dat** is wel een mooie boodschap en...

An: Een mooie boodschap?

Dries: Een mooi bericht.

An: Dries...

Dries: Allee, hoe **moet** ik **dat** zeggen?

An: Als een vrouw je zo benadert: ik hoop **da** we samen op dit kussen eindigen.

Dries: Ja, **da's** een zeer mooie boodschap. Hier ga ik **goed** op slapen.

An: Ga je er alleen op slapen of...?

Dries: Voorlopig, wel, ja.

An: Heb je ook al brieven gevonden van de meisjes die gisteren...De videotjes?

Frits: Ik ben er toevallig ene vast.

An: Oh, ik herken ze al. Is **da** Hanne?

Frits: Hanne, ja. Ik **moet** zeggen: **Da** heeft wel iets losgemaakt, ja.

An: Geef eens. Ik ben benieuwd.

Frits: Oei, oei. Deskundig oog.

An: Ze is afgestudeerd als Master Financieel Management.

Frits: Wow.

An: Ja, die kan de cijfers van de zaak doen, hé?

Frits: Die mag de boekhouding doen. Ik het stalwerk en zij de boekhouding.

An: "**Wat** me vooral aanspreekt, is je verlegen kantje".

Frits: Dan zal er veel aanspreken, want ik ben heel verlegen.

An: "Ook ik zit in een carnavalsgroep".

Frits: Ja, ja. **Da's** al **goed**, hé. Beter zal het misschien **niet** worden.

An: Ja, ik ben zelfs onder de indruk.

Frits: Ja, ik helemaal. **Da's...wa** ik zoek, ja. Hoe moet ik **da** zeggen, ja? (Ik heb wel een **goed** gevoel bij haar, dus ik ben heel benieuwd om haar eens echt te zien en er eens echt mee te praten, ja.)

Veerle: Kijk eens.

Dina: Is het een goeie? Ja, oogjes blinken, Veerle, voor den eerste keer. Jonas, 31 jaar. Beernem, is **da**...?

Veerle: **Da** maakt **niet** zo veel uit, waar hij woont. Als hij op termijn naar mij **komt**, is het **goed**, hé. Ja, en hij is kok. **Da's** ook heel **goed**, hé.

Dina: "Ik hoorde je lachen en ik had direct een **goed** gevoel om te blijven kijken. En ja, plots patat!" Ah, ik dacht patat, de vonk sprong over, maar **dat** is het **niet**. "De tv viel uit. Ik was met mijn gat op het bakje gaan zitten".

Veerle: Het enige nadeel is dat hij 1,73 is.

Dina: Een meter...en **wa**? En **wat**...?

Veerle: Hij is vijf centimeter kleiner als mij.

Dina: **Wat** moeten we daarmee doen, Tristan?

Tristan: Als **dat** je ding is, zou ik **niet** afknappen op vijf centimeter. Als die groter of kleiner is dan jij. Dan **moet** je dat toch een kans geven, **vind** ik. Perfectie bestaat **nie**, hé.

Veerle: Klopt. (Ik heb doorheen het lezen van de brieven een beter gevoel gekregen en op die manier ben ik geruster geworden en, ja, ik geloof er ook nog steeds in **dat** ik de goeie man ga vinden.)

Tristan: Is **dat niet** die Thibaut van het filmpje?

Veerle: Ik heb toch nog aan **da** filmpje gedacht, want er waren punten die mij wel aantrokken. **Dat** gaat bij de 'ja' komen.

Tristan: Ja? Super. Mooi.

Veerle: Ja, t'is leuk.

Tristan: Kijk. **Wat** denk je daarvan?

Veerle: Ja!

Tristan: **Nie** verkeerd, hé?

Veerle: Nee, inderdaad.

Tristan: Die ga ik bij 'misschien' leggen.

[An: De stapel **met** ongelezen post wordt steeds kleiner. De stapel **met** potentiële matches steeds groter. Frits en Veerle willen nog even rustig over hun keuzes nadenken. Maar Tristan roept de hulp in van de andere boeren. Hij wil even overleggen]

Tristan: Kom je er een beetje aan uit?

David: Ben je er al door geraakt?

Tristan: Ja, ik heb de laatste brieven vast. Dit zijn de laatste. Kijk eens hier, jongens.

Dries: Ingekaderd?

Tristan: Eens kijken wat die jongen schrijft. "Hoi, Tristan. Na het zien van de voorstelronde ben ik **met** een bonzend hart aan het typen geslagen. Deze karaktervolle kerel is het schrijven waard". Amai.

David: Ik denk dat **dat** een knappe jongen is ook, **nie**?

Tristan: Hij gaat naar de speeddate.

David: Ja?

Tristan: Ja, zeker.

David: **Goe!**

Tristan: Degene die je gekozen hebt zie je het zitten om ermee te speeddaten?

Bart: Ja, ik ben spontaan genoeg. Ik ga **da** wel een beetje...

Tristan: No stress.

Dries: Je moet **dat** toch **niet** voorbereiden?

David: Frits **gaat** misschien **wat** problemen hebben met de speeddate, omdat die een beetje terughoudend is, maar **da gaat** bij ons wel lukken, hé. En **me** jou zeker, **me** jou, zeker, zo'n carrure.

[Dina: Bart, Dries, Tristan en David zitten met hun gedachten al bij de speeddates. Maar zover is Frits nog lang **niet**. De jonge kippenboer neemt uitgebreid de tijd om al z'n brieven in detail te bestuderen.]

Dina: Awel?

Frits: Nog **wa** lezen, hé?

Dina: T'is veel werk, hé?

Frits: Er kruipt wel **wat** werk en tijd in, maar het is fijn werk. (Het lezen **gaat** bij mij misschien **niet** zo heel snel, maar, ja, zij hebben ook moeite gedaan om te schrijven, dus ga ik **niet** alleen rap naar de foto kijken en zeggen '**da** is het **niet**' en de rest **niet** lezen. Dan lees ik ook alles en dan doe ik die moeite wel terug. **Da** vind ik het nog **altijd** erg om sommigen op de nee-stapel te leggen, dus...daarom **dat** het misschien wel langer duurt.) Het is **altijd** spannend als je hem opendoet, hé?

Dina: Ben je dan zenuwachtig?

Frits: Ja, eigenlijk wel. Wie **weet** wie erin zit of erachter zit? Ik heb al een kleine 80 keer vandaag kriebels gehad.

Dina: En op **wa** ga je dan af, Frits, als je leest?

Frits: Gewoon of ze lief, spontaan en vriendelijk is, ja. Hoe het geschreven is en zo.

Dina: **Wat** ben je nu aan het lezen?

Frits: Veerle. 25 jaar. "Lieve Frits. Ik **vind** het erg aantrekkelijk **dat** je er krachtig uitziet." Buh...

Dina: Allee...

Frits: Zo krachtig is **dat** allemaal **niet**.

Dina: Nee? Maar jawel, Frits. Jawel.

Frits: "Achter jouw sterke lichaam schuilt een man **met** gevoel". **Dat** sterke lichaam **niet**, maar man **met** gevoel kan wel kloppen. "Daarnaast heb ik enorm veel respect voor je passie en werkdrive voor de boerderij. Het raakt mij **dat** je nog zoveel had willen vragen aan jouw vader. Ik heb bewondering voor je ambitie om een nog mooiere boerderij op te bouwen". **Da's** moeilijk, hé. Zeker nou.

Dina: Ja, het had wel fijn geweest, hé, Frits, had je nog eens iets kunnen vragen.

Frits: Hij had ook mee moeten helpen kiezen. Er zijn nog zoveel dingen die ik had willen vragen. Ik had vooral willen vragen: is het **goed**, papa, als het deze is? Of een andere, maar als het deze is, is het **goed** voor jou? "Hij zou zeker trots op jou zijn".

Dina: Zeg, hé, Frits, of het de juiste is, **dat** gaan we wel...**Dat** ga je volgen. En dan...Hierboven, hij zal wel meekijken zeker, papa?

Frits: Ik denk **dat** hij vooral toch aan het lachen...**Niet** uitlachen, maar lachen van: **wat** is hij aan het doen?

Dina: Ik denk **dat** hij heel trots zou geweest zijn, Frits. Ja.

Frits: Ik hoop **dat** ik hem trots kan maken met de juiste te kiezen.

Dina: **Da** gaan we samen doen, hé.

Frits: Ja, merci.

[An: Op ons kan je rekenen, Frits. Ook de anderen moeten knopen doorhakken en **dat** zorgt voor keuzestress.]

David: Potverdomme, hé. **Wa** gaan we hiermee doen? Oh, man, man, man.

Bart: **Nie** gemakkelijk.

An: Moeilijk, moeilijk, hoor ik.

David: An, An, An, t'is een drama.

An: Is **da** echt? Dit zijn allemaal twijfelgevallen?

David: Dit zijn de twijfelgevallen en **da** zijn degenen die doorgaan.

An: Oké. Ik zal die al dicht bij mij pakken.

David: Dan heb ik hier nog een meisje van 24 jaar. Ik word er dit jaar 37. Dertien jaar verschil.

Bart: T'is echt en schoon meiske.

An: Hola, ja. **Da's** ...

David: **Da's** puur testosteron, jong.

An: **Da's**... Haha.

David: We hebben hier nog eentje. Die is 39 jaar. Twee, drie jaar ouder dan ik. Ze heeft ook een zoontje, maar ze woont net iets verder weg. De kindjes hebben daar hun leven en...ja. Ik ben ook aan mijn plaats gebonden. En ik wil nie **da** de kinderen daar de dupe van worden.

An: Ja, ik snap het.

David: Maar ze spreekt mij wel enorm aan. Gaan we voor de jongere of de iets oudere?

Bart: Ik **vind** het echt moeilijk.

An: Naar wie kijk je het meeste uit? Om ze te zien?

David: Twaalf jaar jonger...

Dries: Daar zit je wel een beetje mee verveeld, heb ik de indruk.

David: Ja, oké. Dan gaan we toch...voor de iets oudere, ja.

An: Hoe zit het bij Dries?

Dries: Alsjeblieft.

An: Dank je wel. **Dat** ik die **nie** meng hier.

Bart: Het zou grappig zijn. (Ik denk **da** ik wel vrij snel kon selecteren welke er mij absoluut **nie** lagen.)

An: Had je ook echt volmondig, ja?

Bart: Ja.

David: Ik heb veel vlindertjes zien vliegen.

An: Echt waar?

Bart: Ze zit ertussen, ja.

Dina: Wie weet heb ik hem nu vast.

Tristan: Wie weet.

Dina: De man van je leven. Hop.

(Veerle: Het was absoluut niet gemakkelijk, maar de kogel is door de kerk, hé.)

Dina: En ook Frits heeft zich door z'n laatste brieven geworsteld en keuzes gemaakt.

An: Frits...

Frits: Ja, ja. Ja. T'is emotioneel een zwaren dag, ja. Beter een dag keihard werken. Daar zie je minder van af dan van dit.

An: Maar deze zijn dus echt...

Frits: Daar zou ze tussen moeten zitten.

An: Daar zou ze tussen moeten zitten, ja?

Dina: Heb je da gevoel, ja, Frits...dat, dat het weleens zou kunnen gebeuren?

Frits: Ja. Bij eentje. Ja.

An: Bij Hanne?

Frits: Ja.

An: Ja, Frits. Ik zie het gewoon op je gezicht! De hartjes springen der zo uit al.

Frits: Daar heb ik weel een goed gevoel bij.

Dina: Maar we gaan iedereen een kans geven. Er kan nog veel veranderen, natuurlijk, maar...

Frits: Dat doe ik ook altijd, ja.

Dina: Zeg, amai. Da wordt een leuke speeddate.

An: Amai. Ga je nog slapen, Frits?

Frits: Ik ga vannacht heel goed slapen, denk ik. De hele nacht, ja.

An: Hier zie de laatste. Steek ze maar in de zak.

Veerle: En?

Frits: Ja, ca va.

Dina: Nu is het tijd om al die mannen en vrouwen ook in het echt te ontmoeten tijdens de speeddates. Spannend, hé?

Tristan: Ja, zeker.

Veerle: Zeker.

Dina: En die speeddates...Die zullen bij jullie thuis doorgaan op de boerderij.

Tristan: **Da meen** je **nie**.

Dina: Absoluut. Dus **da** mogen jullie zelf in mekaar steken. Ja, op jullie erf.

Veerle: Amai.

David: **Da** wordt...

Dries: **Da** wordt spannend, zeg. (Ik ben benieuwd naar die vrouwen om ze te ontmoeten, er een gesprek mee aan te gaan. Ja, daar kijk ik wel naar uit, want het zal een hele belevenis worden.)

Dina: Iedereen brengt zijn valies mee. En op het einde van de dag zijn er al meteen vijf die blijven slapen.

Tristan: Oh, oh, **dat meent** je **nie**. (Er blijven direct vijf personen slapen. Nu begint de spanning pas op te komen. Want ja, je hebt die brieven, ma nu komen die mensen echt in levenden lijve.)

Dina: Blijven ademen, Frits.

(Frits: Ik kijk heel erg uit naar die speeddates, maar ik heb er ook veel stress voor, ja, want dan zie je ze echt en **moet** je er weer vijf teleurstellen. En dan moet je die face to face teleurstellen. En **da's** veel moeilijker, denk ik.)

Dina: Ontvang ze **met** open armen. Leg ze **goed** in de watten.

Bart: We zullen ons best doen, hé.

Tristan: Zeker en vast. Tuurlijk.

Veerle: Het gaat leuk worden, hé.

Tristan: **Komt** in orde.

(David: Diegenen waar ik het meeste toekomst mee zie, zitten er nu wel bij. Dus ik denk **dat** we nog een heel verhaal gaan beleven. Ja, absoluut.)

2 Boer zoekt Vrouw Nederland (23/02/2020)

[Yvon: Vorig jaar stelde ik met trots tien vrijgezelle boeren aan je voor. Ze kunnen **niet** wachten om hun liefdespost te ontvangen. De vijf boeren met de meeste brieven blijven we de komende 12 weken volgen in een nieuwe serie Boer zoekt vrouw.]

Yvon: Hallo!

Geert: Goeiemorgen.

Yvon: Goeiemorgen. Hoe is het?

Geert: **Goed**.

Yvon: Ja? Nou, ik heb...post! En heel **goed** nieuws. 79 vrouwen met de wauwfactor.

Geert: Nou, nou, nou. Wie had **da** gedacht?

Yvon: Betekent **dat** je er tien uit mag gaan zoeken. De tien die jij het allerleukst, knapst en **weet** ik veel allemaal vindt. En **dat** ze volgende week live te zien zijn. Zo!

Geert: Zo, daar ligt het. Daar ligt het.

[Yvon: Met 25 hectare land en ook nog 30 koeien is Geert een druk bezet man. Zijn boerederij erft hij geheel onverwacht van een goeie vriend.]

Geert: Hoe **moet dat** nou allemaal, dacht ik. Maar het is toch allemaal gelukt.

[Yvon: Hij heeft weer zin om verliefd te worden en één ding **staat** hoog op zijn lijstje.]

Geert: Een wauwfactor, **dat moet** ze wel een beetje hebben.

Yvon: **Wa** is **da**?

Geert: Een wauwfactor? Ja, **dat** ik omkijk en zeg: wauw. **Da** is de wauwfactor.

Yvon: Ze zeggen wel veel.

Geert: Ja, hebben ze wel onthouden. Eens kijken of er een wauw in zit.

Yvon: "What you see is what you get. Ik kan heel veel over mezelf vertellen, maar als de wauwfactor er **niet** is...".

Geert: **Niet** ver van gelukkig zijn, **staat** gelukkig maken". **Da's** ook een goeie, hé. Ziet er ook **goed** uit, hé?

Yvon: Ziet er **goed** uit. Mooi verhaaltje? "Nooit gedacht **dat** ik zou doen. Toe ik je zag, leek je mij heel leuk. Ik stel mij dan ook **niet** voor in deze brief, want ik wil je graag live ontmoeten. Ania."

Geert: Een kort verhaaltje, hé. Kort maar krachtig is **da**.

Yvon: En kijk nou toch.

Geert; Nee, daar is werk van gemaakt, hé. Ja.

Yvon: Wauw **staat** erin.

Geert: Zo. Die heeft wel de wauwfactor.

Yvon: Dit bedoelde je?

Geert: Nou, die zit er **goed** uit.

Yvon: Ze is een schorpioen en ze is onstuimig. "Jij zoekt een vrouw **met** pit. Ik **vind** het super **dat** je **dat** zo zegt, want veel mannen houden daar juist **niet** van, of kunnen **da nie** aan."

Pierre: Goeiemorgen kerel.

Yvon: Nou, hij kan wel **wat** hulp gebruiken.

Pierre: Is **dat** zo?

Geert: Kom maar eens zitten.

Yvon: **Wat** past er nou bij hem?

Pierre: Ja, **wat** past er bij hem? Een vlotte meid. Maar **dat** heeft hij al gezegd, hé. Een vlotte meid en liefst een beetje...Ja, hij heeft toch wel iets **met** blonde vrouwen.

Yvon: Nou **da** is net **nie** gebeurd. Hij kiest hier net allemaal...

Pierre: Oh, een donkere. Een rooie. Een rode, of **nie**? **Dat weet** ik het is wel een mooie vrouw. En heb je het verhaaltje al gelezen **wat** erbij hoort?

Geert: Ja, helemaal. **Dat** ken ik haast van buiten.

Pierre: Ik zeg steeds... het **moet** een pittige vrouw zijn en een beetje lief...Maar ook een beetje flexibel, want ja, hij is een beetje eigenzinnig zo van: Vandaag gaan we links en morgen gaan we rechts en ja, **dat moet** je wel een beetje tegen in kunnen, ja. **Nie** zo'n...Een huismoedertje. Daar valt hij helemaal **nie** op, nee. Heb ik **dat goed**, toch?

Geert: Nou hoor je het. Hier hebben we ze.

Yvon: Waar kijken jullie nou ineens allemaal naar? "Brigitte. 55, 20 jaar getrouwd geweest". Hallo?

Geert: We waren even plaatjes aan het kijken. Plaatjes aan het kijken.

Yvon: Maar deze is ook **goed**.

Pierre: Ook apart houden.

Geert: Die **moet** ook apart.

Pierre: Nooit gedacht **dat** ik dit zou doen.

[Yvon: Op naar Zeeland, waar ook akkerbouwer Bastiaan **met** smart op zijn brieven wacht.]

Yvon: Hee, hee!

Bastiaan: Haai! Zo...

Yvon: Gezellig zo, hé.

Bastiaan: Gezellig hé met de hondjes.

Yvon: Hee, hmm, je **gaat** het nog druk krijgen.

Bastiaan: Serieus? Nog drukker dan ik het al heb?

Yvon: Ja, nog veel drukker. Je hebt 167 vrouwen die geschreven hebben.

Bastiaan: Wauw. Wauw.

Yvon: Dus **da** betekent: logeren.

Bastiaan: Alright, oké.

Yvon: En **da** betekent: tien dames uitzoeken.

Bastiaan: Oké, nou.

[Yvon: Bastiaan groeit op in Zeeland maar verhuist voor zijn studie Werktuigbouwkunde naar de stad. Hij timmert aan de weg als ingenieur maar het lukt hem als boerenzoon **niet** om zijn draai te vinden in het bedrijfsleven.]

Bastiaan: Nee, ik voelde me toch wel een beetje een misfit eigenlijk. De match was er gewoon **niet**.

[Yvon: En ook qua liefde is er nog geen match.] In de eerste seconde **weet** jij al...

Bastiaan: Ja, soms. Het is mijn best al vaak overkomen **dat** ik bij de eerste seconde al denk van: Nee gaat 'm **nie** worden.

[Yvon: Vrienden Benjamin en Lisa zijn speciaal naar Zeeland afgereisd om Bastiaan te helpen **met** z'n brieven.]

Bastiaan: Leuk, hoor. Echt origineel. Thanks, Yvon.

Yvon: Ja, maar ja, **wat** nu?

Bastiaan: Nou, ja. Laten we gaan zitten. Ik ben erg benieuwd naar **wat** erin **staat**.

Yvon: "Zoals je ziet is mijn aantrekking naar jou te groot."

Bastiaan: **Moet** je zien, man. Hoe ze **dat** heeft gedaan...Oh, en wij...

Benjamin: Een goeie outfit.

Bastiaan: "Mijn naam is Elise, 27 jaar oud en ik woon in Middelburg **met** mijn drie kippen, drie konijnen en drie hamsters."

Benjamin: "As we speak var ik op dit moment ook in de Caribische Zee." Ze **doet** humanitaire missies. Verpleegkundige bij de Koninklijke Marine.

Yvon: "Je warme lach sloeg mij steil achterover. Ik kreeg het idee **dat** ik je al ken. Ik heb namelijk ook werktuigbouwkunde gestudeerd in Delft."

Bastiaan: Oh, serieus?

Yvon: "Ik kreeg al heel snel hetzelfde idee: the odd one out".

Andrea: "Hooi. Ik ben Andrea. 30 jaar. Het is **niet** erg om "the odd one out" te zijn. Maar het leukste is **dat** toch samen te zijn." Ja, ik heb het idee **dat** ik eigenlijk nergens echt **goed** in pas. **Niet** in een vriendengroep en **niet** in een studie en **niet** in een baan. **Dat** had ik **altijd** een beetje van...wel meedoen. Maar ik hoor er **nie** bij. "Ik vind zelf **dat** niemand perfect is en niemand perfect bij elkaar past. Je kan wel naar elkaar toegroeien. Ik zal je **niet** kneden. Blijf lekker jezelf."

Bastiaan: Wauw. Allemaal hele leuke meiden die hebben geschreven.

Yvon: Ze is naar Nieuw-Zeeland, Kenia, Tanzania, Peru, Lapland. Wil jij **dat**?

Bastiaan: Het spreekt mij ontzettend aan. Ja. Maar ja, **komt** ze settelen hier op de boerderij...**Dat** is misschien wel...een ding, ma op zich, **weet** je...Ik hou ook van reizen. Hoe, hier ziet er kaas in. Kaasplankje derbij. Kunnen we zo aansnijden.

Yvon: **Wat** schrijft ze?

Bastiaan: "Na een tussenjaar **met wat** reizen, Colombia, Mexico, Oostenrijk en werken ben ik onlangs toegetreden tot het nieuwe bedrijf De Schapenmelkerij." Knappe dame, hé.

Benjamin: Supersportief, ja.

Bastiaan: En superknap ook.

Lisa: Kan je dansen Bassie?

Bastiaan: Ik kan niet dansen, ma ik **vind** het wel leuk om te proberen ritmisch te bewegen op muziek.

Benjamin: Veel mensen **met** reisfoto's, hé. Oh, deze houdt ook van wildkamperen. Geweldig, hé.

xxx

Yvon: Stap je erop?

Johan: Die andere **moet** ik tegenhouden. Rij maar een stukje door.

[Yvon: In Noord-Holland leeft Johan zijn boerendroom. Op zijn vijftigste verlaat hij zijn geboortegrond en verhuist hij, samen **met** al zijn koeien naar deze boerderij. Zestig kilometer verderop.] Waarom heb je er mee gewacht tot je vijftigste?

Johan: Ik had liever vertrokken, meer als alleen.

Yvon: Hoe erg baal je dervan?

Johan: Nou, ja...vandaag **niet** in het bijzonder, maar...als je uitgaat soms wel. Denk je: klojo. Je had er gewoon op af moeten stappen. Maar **goed**. Dan denk je: volgende week maar weer...En **dat** denk je soms volgende week ook weer of je **gaat** een avond **niet** uit. Ik zit. **Moet** ik me ergens aan vasthouden of...Nou, **goed**. Ik ben wel een beetje zenuwachtig, maar **niet** enorm. **Dat** valt nog wel mee.

Yvon: 14 vrouwen hebben jou geschreven.

Johan: **Da's** mooi. **Da's** mooi.

Yvon: Het is **niet** genoeg om te logeren.

Johan: Nou, nee, prima.

Yvon: 14 vrouwen.

Johan: Nou, ja. Hartstikke mooi. Hartstikke mooi. **Dat** zijn hele brieven allemaal. Ze zien er allemaal **goed** uit. Er zijn er wel diverse die een hond hebben, wel grappig.

Yvon: "Iemand die mij zijn diepste geheim wil toevertrouwen maar ook iemand die naar mij luistert en mijn gekke buien omarmt." Ze wilde vroeger **met** een boer trouwen en elf kinderen krijgen. Ze kan lekker voor jou koken. Gek op huisdieren. Vier kleinkinderen. Ze zal er 100 procent voor gaan, zegt ze. Ze heeft elf ezels en elf herten.

Johan: Zo zo. Die houdt wel van een beetje wild.

Yvon: Ze woont op de 28e verdieping van een woontoren in Rotterdam-Oost.

Johan: Oké, veel uitzicht. Heb ik ook, maar dan iets vlakker. “Je leefde na de uitzending dagen in mijn hoofd. Ik dacht: waarom? **Moet** ik nu gaan schrijven? En het antwoord was: Ja, ik doe het! Je bent te leuk om het niet te doen. Zo’n leuke, lieve, spontane ondernemende man. Daar ben ik al heel lang naar op zoek.”

Yvon: Lees je **dat** vaker?

Johan: Nou, in de krant **nie** zo vaak.

Yvon: En zegt iemand **dat** wel eens tegen je?

Johan: Nou, een hond, praat **nie** zoveel. Hij blaft wel, maar praten, **nie** zo vaak. Dus ik hoor het **nie** zo heel vaak, nee.

Yvon: “Toen ik je zag in de voorstelronde zag ik een vlotte man **met** een slank postuur, een zorgzaam karakter en mooie blauwe ogen.”

Johan: **Dat...Dat** laatste, **dat** klopt in ieder geval. **Dat** andere **moet** een ander beoordelen.

Yvon: “Voor een man **vind** ik je een mooi en fijn gezicht hebben”

Johan: **Dat...dat** zou kunnen. **Dat** zou kunnen. Ik...Ik heb het nooit zo gehoord, maar het zou kunnen.

Yvon: Hoelang is het geleden dat dit soort dingen tegen jou gezegd zijn?

Johan: Nou, in ieder geval een jaar of...een jaar of tien. Dus ja, t’is natuurlijk **altijd** welkom. T’is natuurlijk **altijd** heel leuk.

Yvon: Nou, laten we er dan nog een paar lezen.

Johan: Ja, prima.

Yvon: Vol **met** complimenten.

Johan: Nou, ja, **dat** ken nooit geen kwaad.

[Yvon: Ik reis door naar Friesland en ga op bezoek bij de 52-jarige melkveehouder Frans. Hij is op zoek naar een lieve partner, waar hij samen gelukkig oud mee kan worden. Frans heeft een ingewikkelde periode achter de rug, maar het leven lacht hem weer toe.]

Yvon: Heeee!

Frans: Hee! Hallo! Nou, kom verder!

Yvon: Hoe is het?

Frans : **Goed!**

Yvon : Ja ? Oe, het waait.

[Yvon: Na een huwelijk van ruim 20 jaar geeft Frans toe aan zijn vrouw...**dat** ie eigenlijk op mannen valt.] Waarom heeft het zo lang geduurd?

Frans: Ik was er toe nog **niet** aan toe, denk ik dan. Maar nu wel.

[Yvon: Maar ja, zie die leuke man maar eens te vinden.] Je weet gewoon niet waar je moet beginnen?

Frans: Nee, nee. Dus, voila. Een nieuw begin.

Yvon: Dan zal ik het nieuws maar brengen. Het zijn er niet genoeg om te gaan logeren. Maar er zijn 37 hele mooie brieven.

Frans: Nou, dat valt mij mee.

Yvon: Jij die map. Jij ook een hele map, want er valt echt wel wat te lezen. [Frans heeft de hulp ingeroepen van zijn goeie vriend Wim.] 37 mannen. Wat zeg je ervan?

Wim: Nou, 37 mannen.

Frans: Meer als genoeg.

Wim: Waar kijk je naar eigenlijk? Naar de foto of naar de tekst?

Frans: Ik zal eerst naar de teksten zien. Ik vond het een heel leuke tekst.

Yvon: Wat schrijft hij dan?

Wim: Wat is er dan leuk?

Frans: Hij is ondernemer in de mannenmode.

Wim: Wat zeg je?

Yvon Ondernemer in de mannenmode. Klaas. Nou, hij kan, Fries. "Bootje varen met jou lijkt mij heel gezellig. Hapje eten, weekendje weg, terrasje en toch de leuke dingen van het leven. Samen genieten en er voor elkaar zijn lijkt mij de leukste uitdaging om met jou aan te gaan".

Frans: Ja, ik krijg wel de kriebels...

Yvon: Wat voor kriebels?

Frans: Nou ja, ik bedoel...die hebben wel allemaal op mij ge...

Yvon: Verwacht je iemand? Ik doe wel even openen. Lees verder.

Frans: Op vakantie in Umbrië kon ik het niet laten...

Yvon: Frans!

xxx

Frans: Nou, hoe is het mogelijk.

xxx

Frans: Ja, leuk man. Hoe gaat het?

xxx

Yvon: We hadden je net gelezen. We moeten je even zoeken, want, waar lig je? Waar ligt ie nou?

Frans: De modeman, hé.

Yvon: Oh, wacht. Ik geloof dat de brieven nu nie echt nodig zijn.

Frans: Ik denk: Kan ik mooi rustig naar.

Yvon: Oh, wacht. Er staat iemand voor de deur.

Frans: Nou, kom verder! Dat had je nou echt niet moeten doen.

Yvon: Ja, maar t'is wel heel leuk, toch?

Frans: Ja, ja. Nou hoef ik ook niet meer te bellen, hé.

xxx

Yvon: Bezoek, Frans!

Frans: Hee, hooi!

Yvon: Ik denk dat dit het was.

Frans: Ik hoop het wel.

Yvon: Dan moet je even kijken.

Frans: Een hele hok vol. Dat had ik nooit verwacht.

Yvon: Maar als ik jou was, zou ik er even doorheen gaan. Want als je nie oppast dan zijn ze straks allemaal verliefd op elkaar.

Frans: Oh, zo. Ja, klopt. Bedankt, hé. Nou, gasten...Dit is toch niet normaal. Nou zal ik het rijtje maar af? Proost, ja!

[Yvon: Op boerzoekvrouw.nl zie je of Frans zich staande houdt tussen al zijn mannen. Ondertussen heeft Geert zijn tien dames gekozen.] Daar liggen ze dan.

Geert: Ja, daar liggen ze. Uitgezocht. T'is allemaal verschillend. Van alles iets.

Yvon: Jij zei dat het best moeilijk was om jou verliefd te maken.

Geert: Ja, dat gaat zo maar nie gebeuren. Dan moet echt de wauwfactor moet daar voor de dag komen.

Yvon: En? Hebben zij het allemaal?

Geert: Ja, denk het wel. Ik denk toch wel dat het zal lukken.

Yvon: Spannend, hé?

Geert: Spannend, ja.

Yvon: Dan moet je er ook tegen praten, hé?

Geert: Jazeker. Maar dat kan ik wel.

Yvon: Ja, en dan ga je dan ook een beetje zo schalks zitten kijken naar hen?

Geert: Hoe, schalks?

Yvon: Ja, zo'n beetje flirterig. Je ga nie flirten?

Geert: Nee. Helemaal nie.

Yvon: Waarom nie?

Geert: Ja, natuurlijk wel.

[Yvon: In Drenthe woont Annemiek. Deze jonge boerin heeft haar bedrijf op de rit maar mist een partner in haar leven.]

Annemiek: Ik zoek wel echt een man.

Yvon: Maar jij bent 25.

Annemiek: Ja, maar ik ben toch ook wel een vrouw.

[Yvon: Deze zelfstandige boerin heeft haar toekomstplaatje duidelijk voor ogen.]

Annemiek: Ik zoek eigenlijk een man die het heel leuk vindt om bij mij op de boerderij te komen wonen, maar die zelf **wat** anders **doet**.

[Yvon: Terwijl Annemiek de laatste ligboxen aanveegt in de stal ga ik alvast aan de slag **met** vriendinnen Mariska, Seliena en Danielle.] Ja, dit **moet** naar binnen, oké? [Deze hulptroepen zijn hard nodig. Er zijn veel mannen in de pen geklommen, maar ja...Hoe blij ben je **met** zoveel brieven en heel veel moeite **met** lezen?]

Yvon: Hallo!

Annemiek: Jeetje.

Yvon: 633 mannen.

Annemiek: Oh, jemig. Ik ben er even stil van. Ik **vind** het echt veel.

Yvon: Heel veel, hé?

Annemiek: Echt heel veel.

xxx

Yvon: Hoe ga je 633 brieven lezen als je **niet** kunt lezen?

Annemiek: Nou, ik hoop **dat**...Jullie mogen ze gaan voorlezen anders. Ja, anders **weet** ik het ook **niet**.

Yvon: Dan ben je echt weken bezig.

Annemiek: Zoveel tijd hebben we **nie** zeker?

Yvon: Nee.

Annemiek: Ik stel voor **dat** ze gewoon zelf even gaan kijken van: is dit een leuke vent? En als zij denken **dat** het een leuke is, dan lezen ze de brief maar voor. Oh, **wat** lief! Oh, die kan ik zelf wel lezen.

Yvon: Annemiek, in hele grote letters?

Annemiek: Het is ook wel een leuke vent, zo te zien.

Yvon: “**Wat** zou het mooi zijn, onze foto’s naast elkaar. Annemiek en Zeger.” Nou, dit is echt leuk.

xxx

Annemiek: We zijn nog maar bij januari.

[Yvon: Ik keer terug naar Zeeland, waar Bastiaan positief verrast is door zijn post.] “Specialist in de agrarische sector...”

Bastiaan: **Dat** zijn gewoon...Ja, ze hebben allemaal gereisd. Hier **moet** ik allemaal nog doorheen.

Yvon: **Niet**?

Bastiaan: Jawel. Echt waar, ja.

Yvon: Dit heb je nog **niet** gezien?

Bastiaan: Nee, allemaal nog **niet** gezien.

Yvon: Jij hebt een soort verzameling voor elkaar gekregen van vrouwen die supermooi, superslim, heel bereisd, heel sociaal...prachtig kunnen schrijven. Kan jij die bieden **wat** ze willen?

Bastiaan: **Dat weet** ik **niet**. **Dat** is wel echt een groot vraagteken **wat...wat** boven vrijwel al deze brieven hangt, ja. Het blijft wel een beetje de 'middle of nowhere' hier. En ik **vind** het heel aangenaam. Ik heb ook in de stad gewoond, maar ik zou daar **niet** meer terug naartoe willen.

Yvon: Kies je de knapste, leukste, slimste en grappigste uit? Of kies je waarvan jij denkt: die **gaat** blijven?

Bastiaan: Nee, ik kies wel gewoon voor degene...**Weet** je, ik voel er weinig voor om op safe te spelen. **Dat** heb ik eigenlijk nooit gedaan. Ik kies wel gewoon voor degene waar mijn hart sneller van **gaat** kloppen. Maar ik **weet** ook wel **goed** van: dan neem je wel een risico. Ja, **dat** is zo. **Da weet** ik.

[Yvon: De 40-jarige John is de stilte op zijn boerderij meer dan zat. De afgelopen jaren zoekt hij actief naar een vrouw maar dit levert hem **niet** veel meer op dan een deuk in zijn zelfvertrouwen.]

John: Na tien jaar datingsites **niet** verder komen, ja...dan begint het wel te frustreren, zeg maar. Ik heb mij er nagenoeg bijna neergelegd.

Yvon: Oh, ja?

John: Ja, ik denk.

Yvon: Hoe zou jouw leven veranderen?

John: Ik hoop een stuk meer gezelligheid en meer leven in de boerderij, zeg maar.

Yvon: Hee, John! Nou, die zijn heel tevreden.

John: Gelukkig wel.

Yvon: Jij ook?

John: Ja. Nou ben ik wel heel benieuwd hoeveel erin zit.

Yvon: **Maakt** het je iets uit?

John: Nee, als de goeie er maar in zit... Als die ene brief er maar in zit, **dat** is het allerbelangrijkste.

Yvon: Zou jij nou even...mijn tasje vast willen houden? Dan heb ik hier nog een kratje. Nou, John. Ik dacht: ik neem **wat** verse groenten mee. Dan ga ik een soepje voor je maken. Want ik denk **dat** het voorbij is...**met** al **dat** eten uit die pakjes. 24 vrouwen die allemaal voor jou vers willen komen koken.

John: Oh, jee. **Dat gaat** wel goedkomen, denk ik.

Yvon: Jij **gaat** lezen, ik ga kokkerellen.

John: Oké. Oh, ze maken er nog wijn van ook...

Yvon: Hoe vaak gebruik jij dit?

John: Het fornuis?

Yvon: Ja!

John: Een keer in de maand?

Yvon: En **wat** kook je dan?

John: Pannenkoeken.

Yvon: **Wat** schrijft ze?

John: **Dat** ze kok is. Dus dan hoef ik helemaal **nie** meer in de keuken. **Dat** het een buitenmens is. Ze houdt van wandelen, fietsen, kajakken, boogschieten.

Yvon: Nou, hoe sportief wil je het hebben? Dit bedoelde je. "Je vertelde...**wat** je hebt meegemaakt. **Dat** je en date had gehad, maar daarna niks meer hebt gehoord. Helaas heb ik **dat** ook meerdere malen meegemaakt en **weet** ik daarin hoe jij je voelt... Ik ben geen feestbeest."

John: Nee, ik ook **niet**. Absoluut **niet**.

Yvon: "Daarentegen **vind** ik het wel fijn om naar het theater te gaan en **met** vrienden wat te ondernemen." Eens? Ben jij ook?

John: Ja, helemaal mee eens. Een net handschrift ook. Ja, die heeft daar heel wat tijd in geïnvesteerd. **Dat** past in zo'n klein, klein, klein envelopje...

Yvon: Toen hij daar in de tuin aan het werk waren toen zei jij: Misschien **moet** ik mij erbij neerleggen **dat** ik **altijd** wel alleen zal blijven.

John: Ja, en als je dan dit ziet...Ja. Dan zou **dat** zonde zijn. Ja, dit is nog wel een dingetje zo.

Yvon: Wat denk je dervan? Zit ze derbij?

John: Ja, **dat** hoop ik wel. Ja.

[Yvon: Ook Annemiek heeft de goeie hoop **dat** haar ware liefde tussen die 633 brieven zit.] Oh, kijk. Het zijn er nog meer geworden. Hallo! **Dat** zit er hier **goed**. Maar **met** zoveel adviseurs...

Annemiek: Ja, gelukkig zijn ze bijna allemaal hetzelfde. Anders werd het lastig.

Yvon: Echt waar en hoever ben je?

Annemiek: Oh, je **moet** Jelte wel op de goeie stapel leggen.

Yvon: En waar is de kalender?

Annemiek: Ja, ik vond hem net iets te jongensachtig.

Yvon: **Nie** man genoeg?

Annemiek: Nee...**Dat** ze hun eigen baan hebben. Sommigen hebben een eigen bedrijf erbij.

Yvon: Geen boer?

Annemiek: Nee. En ook...Volgens mij zitten de boerenzonen er ook nog niet tussen. Gewoon echt hun eigen ding doen.

Yvon: Was er geen een boerenzoon of geen een jongen die boer wilde worden waarbij je dacht: maar bij deze denk ik er toch anders over?

Annemiek: Nee, nee, want...

Yvon: Vonden jullie wel?

Annemiek: Vonden ze wel maar vond ik **niet**.

Yvon: Jij vindt dat al **niet** aantrekkelijk.

Annemiek: Nee. Gaan we echt nie doen.

Yvon: Nou, ga lekker door met lezen, zou ik zeggen.

Annemiek: Oh, ja! Die is heel creatief geweest. Die is begeleider op een zorgboerderij en heeft iets...

Yvon: Oe, boerderij, boerderij...

Annemiek: Ja, zorgboerderij.

xxx

Yvon: Dit **gaat** nog heel lang duren. Nachtwerk, denk ik. Zal ik morgenvroeg dan terugkomen? Dan kom ik bij jou ontbijten.

Annemiek: Nou, gezellig.

Yvon: En dan liggen er tien knappe mannen op tafel.

Annemiek: Ja, knap...**Dat** ga ik **niet** beloven, maar in elk geval tien verzorgde, leuke mannen.

Annemiek: Wil jij croissantjes?

Yvon: Lekker. Dan gaan we lekker ontbijten **met** jouw tien mannen.

Annemiek: Nou...**Met** alle tien?

Yvon: **Met** alle tien! Oh, kan je hier nou enige lijn in ontdekken?

Annemiek: Nou, er werken er heel veel in de zorg, viel me op.

Yvon: Hou jij van een zorgzame man?

Annemiek: Nou, **dat** wist ik zelf ook nog **niet**. Maar blijkbaar...

Yvon: **Wat** is nou straks het gevaar? Ze staan tegenover jou. Waar knap jij nou op af?

Annemiek: Ja, ik denk **dat dat** meer...**Dat** is natuurlijk moeilijk te zien. Maar ik denk **dat dat** meer een uitstralingsdingetje is. Als iemand een hele onzekere uitstraling heeft of...Nee, dan wordt het ook niks. Nee.

Yvon: Maar stel nou **dat** hij jou ook allemaal dingen **gaat** vragen waar je heel zenuwachtig van wordt.

Annemiek: Ja...Nou, **dat** is het wel een goeie. Als hij mij zenuwachtig kan krijgen, dan is het echt een goeie. Ik ben wel benieuwd.

Yvon: Zou **dat** knap zijn?

Annemiek: Ja, **dat** zou wel knap zijn. Ik ben **nie** zo heel snel zenuwachtig.

[Yvon: In de Beemster runt Jan samen met z'n ouders een zorgboerderij. De zorg voor de cliënten is zijn grote passie, maar toch mist er iets.]

Jan: Ja, ik zoek ook wel een vrouw, die goed kan praten, hoor.

[Yvon: Nadat zijn vrouw hem verlaat voelt Jan zich best eenzaam. Hij is echt toe aan een nieuwe liefde.]

Jan: Ik heb 12 jaar een relatie gehad. Ik heb helemaal geen ervaring meer met dat soort dingen eigenlijk.

Yvon: Met dat ge-date...en dat onderzoek, zeg maar...

Jan: Ja. En dat gevoel...ik weet wel hoe het voelt als je verliefd bent. En of dat ook weer kan komen. Dat hoop ik wel. Dat is wel het beste wat er is. Kijk, deze hebben we niet gehad.

[Yvon: Jan voorziet alle rammen van een speciaal soort stempelkussen. Zodat hij goed kan zien welke oeien zijn gedekt. Hopelijk kan hij wat tijd vrijmaken voor post.] Je hebt gelukkig wel veel hulp.

Jan: Ja, dat is ook wel fijn, hoor.

Yvon: Nou meneer, u bent er klaar voor. Ben jij er ook klaar voor trouwens?

Jan: Ja, ik ben er wel klaar voor.

Yvon: Hoeveel rammen zitten derbij?

Jan: Drie rammen voor ruim 120 dames.

Yvon: Nou, nou. Die hebben maar een goed leven. Ik heb post...Hoop jij op veel, of weinig? Wat heb je het liefst?

Jan: Ja, ik heb het liefst, mag ik het eerlijk zeggen? Dan hoop ik dat ik precies genoeg heb. Dat ik heel veel brieven heb waar leuke vrouwen tussen zitten. En dat ik dan niet bij de vijf zit die door zijn. Ik kan me eigenlijk ook nie voorstellen dat er heel veel vrouwen zijn die...die dat .. ook willen...dat leven.

Yvon: Ik heb echt slecht nieuws voor je.

Jan: Meen je da? En dat is?

Yvon: 63 vrouwen. Speeddaten, logeren, de whole shebang.

Jan: Ja...

Yvon: Sorry.

Jan: Nee, hoeft je geen sorry voor zeggen. Dat is natuurlijk ook heel goed om te horen.

[Yvon: Broer Rik en vriend Joost staan hem vandaag bij.] Er is post.

Jan: We moeten even aan de bak, mannen. Want we moeten er tien uitzoeken.

xxx

Yvon: Dit zijn nog allemaal mails. Die geef ik aan jou.

Jan: We moeten nog even kijken hoe we dat gaan doen. Kijk, tuurlijk, ik heb er wel over nagedacht. Ik dacht: niet te oud, niet te jong. Maar iemand van 45 kan misschien heel goed bij mij me passen, bijvoorbeeld, hé?

Yvon: Tien jaar ouder is geen probleem?

Jan: En **dat** geldt andersom ook, denk ik van: 25, ja.

Yvon: Ze heeft een moestuin, houdt van lezen, reizen, films, stedentrips, heeft twee kinderen. "Ik zoek iemand die net als ik vrij in het leven **staat**. Een maatje voor het leven, om mee te delen en te genieten."

Jan: Ja, mooie vrouw. Zou kunnen. Ik **vind** het wel heel erg moeilijk, hoor. Het is...Ja, sorry, ik ben er ook een beetje stil van.

Yvon: "We delen een sociale opleiding."

Jan: Maatschappelijk werk.

Yvon: Ze heeft drie kinderen.

Jan: "Hoe meer hart, hoe meer vreugd".

Yvon: En stapelbedden zijn ook fantastisch. "Ik heb lang **niet** gedate."

Jan: Nee. Nou, **dat** heb ik dus ook **nie**.

Yvon: "Maar deze leuke man die **laat** ik **nie** gaan."

Jan: Ja, ook leuk. Ik denk **dat** we misschien straks toch even **wat** apart moeten leggen **dat...wat** ik wel zie zitten, om het zo maar te zeggen.

Yvon: Ligt zij derbij?

Jan: Ja, daar ligt zij er bij.

Yvon: Nou, **dat** is lekker duidelijk. Ligt zij er ook bij?

Jan: Ja! Het zijn de eerste twee brieven.

[Yvon: Op naar Gelderland. Hier runt Ronald samen **met** z'n broer een bedrijf **met** 200 melkkoeien. Alles **gaat** hem voor de wind. Alleen de liefde ontbreekt.] Heb je ooit een relatie gehad?

Ronald: Nee, ik heb geen lange relatie gehad, nee. Ik heb wel...weekendvriendinnetjes gehad. Ja, daar is het bij gebleven. Ik **weet** van mezelf **dat** ik **niet**... de knapste ben. Dus ik hoef **niet** een hele mooie meid. Ik heb kameraden waarvan je **weet**: daar zal een vrouw eerder op af lopen dan op mij, zeg maar. Dus dan denk je: **laat** maar zitten. Als die kameraad ernaast **gaat** staan, gaan ze daarmee aan de praat, zeg maar.

[Yvon: Gelukkig mag ik **goed** nieuws brengen: 28 vrouwen zien het helemaal zitten om **met** Ronald op date te gaan.]

Ronald: Ik had het **goed**. Ik kan gokken. Ik zei: tussen 25 en 30. Nou, het zijn er 28.

Yvon: **Goed**, hé? Nou, ik zou eens koffie zetten.

Ronald: Ja, heel **goed**!

Elsbeth: Ik ben benieuwd.

[Yvon: Vriendin Elsbeth is ingeschakeld om voor Ronald die ene leuke dame uit zijn stapel brieven te vinden.]

Elsbeth: Hier staat: “Toen je vertelde dat je je bank spuuglelijk vond, moest ik even lachen. Ik moet eerlijk toegeven: mijn smaai is het ook nie.” Ik leg ze hier op de stapel voor je.

Yvon: “Wauw, wat een mooi mens ben je! Die ogen. Die mooie lach. En je bent ook nog eens lang. Met jou wil ik wel een beschuitje eten.”

Ronald: Dat klinkt leuk. Ja, serieus.

Yvon: Ze schrijft dus over dat ze...Nou, ja. “Ik vind mezelf ook niet de mooiste. Maar iemand zou dat af en toe moeten ontcrachten door iets liefs te zeggen”.

Ronald: Als je verliefd op iemand bent, dat hoeft niet eens een Doutzen Kroes te wezen of zo. Ben je daar gelukkig van? Nee. Ik zoek iemand die gewoon leuk is, spontaan is. Gewoon leuk met elkaar praten. En al is ze niet de mooiste, dan ben ik ook niet. Prima.

Yvon: Maar is zij zo iemand? Is dit een beetje jouw type?

Ronald: Dat...denk ik wel. Ja. Dat is een leuke meid. Dat kan best een leuke meid wezen. Leg maar op de stapel...

Yvon: Leuke meid!

Ronald: Ja, echt!

Yvon: De leukemeidstapel. 31 jaar. Zit op de agrarische afdeling van een accountskantoor.

Ronald: Oh, da's positief.

Yvon: Handig, hé?

Ronald: Kan ze gelijk de boekhouding doen, ja.

Elsbeth: Ik heb er hier eentje die werkt bij een dierenartspraktijk. Da's ook handig. En net eentje waarvan de vader trekkermonteur was.

Yvon: Allemaal heel praktisch.

Ronald: Ja. Maar ik weet niet of je daar vrolijk van wordt.

Yvon: Schaatsen kan ze.

Ronald: Nou, da is positief. Ja, da is positief, ja.

Yvon: Lekker eten, wijntje.

Ronald: Geen bier?

Yvon: Nou dat staat hier niet. Maar dat mag jij vast wel.

Ronald: Ah, mooie vrouw! Maar ik mag niet op uiterlijk oordelen.

Yvon: Nee, maar dit vond je allemaal heel positief!

Ronald: Hai, met Ronald! Boer Ronald voor jou. Schrik, hé?

Eveline: Ja!

Ronald: Ik heb je brief gelezen. Nou, leuk, mooi. Vind je het leuk om een keer wat af te spreken?

Eveline: Ja, lijkt me heel leuk! Gaan we doen.

Ronald: Ik zag: je schaatst. Een Elfstedentocht heb je nog nooit geschaatst. Maar **dat** kunnen we samen doen. Super mooi. Ik hou het hier bij. We spreken elkaar nog wel. Dank je wel, hoi hé. Doei!

Eveline: Oké, doei! Hoe **gaat**-ie uit?

Ronald: Ik heb er geen idee. Ik ook **nie**. Ja, ik **weet** nu hoe het **moet**. Wel zwaaien, hé. Doei!

[Yvon: Terug naar Noord-Holland waar ik een tussenstopje maak op de dijk. Hier verkoopt Geert Jan al jarenlang vers gesneden friet. En die **moet** ik natuurlijk even proeven.]

Geert Jan: Hee, Yvon!

Yvon: Hai, daar **staat** ie, hoor. Daar **staat** ie.

Geert Jan: **Wat** wil je erop hebben?

Yvon: **Wat** raad je me aan?

Geert Jan: Hou je van uien? Ik heb zelfgemaakte uiensaus.

Yvon: **Dat** wil ik. Eet jij nog elke week friet?

Geert Jan: Ik lust het nog steeds. Ja, het is **nie** zo **dat** een bakker geen brood eet.

Yvon: Maar Geert Jan...

Geert Jan: Ja, Yvon.

Yvon: Ik heb een tasje...

Geert Jan: T' is mooi, Yvon. Lekker, hé? Die boeren kunnen wel **wat**, hoor.

Yvon: Heerlijk. Erg lekker.

Geert Jan: Maar **goed**. Ik ben heel erg benieuwd **wat** jij bij je hebt. Je hebt een tas mee. Leuk...

Yvon: 11,12,13,14,15,16,17...Ik tel er 21.

Geert Jan: Dan ben je aardig in de buurt. Het moeten er 24 zijn.

[Yvon: Onder de rook van Amsterdam heeft de eigenzinnige Geert Jan een soort crèche voor 200 jonge hengsten.] **Wat** een ontzettend nieuw huis!

Geert Jan: Ja, **goed**, hé? Ik heb 17 jaar samengewoond en **dat** was eigenlijk mijn maatje. Maar ja, **dat** is ook overgegaan. De dingen lopen gewoon anders in het leven dan je zelf wilt. Maar ze loopt ergens.

Yvon: Zal ik zeggen hoeveel erin zitten?

Geert Jan: Ja, zeg het maar.

Yvon: 56...

Geert Jan: **Goed** zo. Dank je wel. Nou, daar zit er eentje bij, hoor. Kom op dan met die brieven. Of eh blijft die tas gewoon gesloten?

Yvon: Volgende week zie je der tien.

Geert Jan: Echt waar? Nee? Zit ik erbij? Nou, dank je wel. Dank je wel, Yvon.

Yvon: Over een paar weken komen der drie hier logeren.

Geert Jan: Had ik **nie** gedacht. Nee, had ik **nie** gedacht. Het zijn wel allemaal fleurige enveloppen.

Yvon: Vrolijke vrouwen.

Geert Jan: Die moeten we hebben. **Niet** van die saaie vrouwen, zeg maar.

Yvon: Is er meteen aan het begin al iets waarvan je zegt: **dat** wel, **dat niet**? Kunnen we op iets...Of moeten we alles gaan lezen?

Geert Jan: Ja, ik kan het **niet** zo zien natuurlijk, hé. Ik kan **niet** zo bij de eerste zin zeggen: dit is niks. Nee, oké. Nee.

Yvon: Dit is de foto?

Geert Jan: Nee, die **niet**.

Yvon: Oke. Dan maken we een nee-stapel.

Geert Jan: Ja, dit wordt een ja. Sorry, ik kijk al naar de foto.

Yvon: **Laat** kijken. Dit wordt een 'ja'...

Geert Jan: Ja, dit wordt wel een 'ja'. Maar ik heb de brief nog **nie** gelezen.

Mieke: Toen ik Geert Jan zag, moest ik verschrikkelijk lachen. Ik dacht meteen: ik ga schrijven. Een hele bijzondere man vond ik het. T'is eigenlijk te mooi om waar te zijn). Kom eens, kom dan. "Hallo Geert Jan. **Wat** een warmte straalt er van je af. Ik heet Mieke en ben 58 jaar. Ik ben creatief, huiselijk, en geniet van de kleine dingen van het leven." (**Dat** vind ik heel belangrijk. **Dat** had ik vroeger **nie**. Ik was alleen maar aan het werk, zeven dagen in de week. Twee kinderen opvoeden. Toen werd ik geleefd. Ik heb nu eigenlijk alle tijd. En nu...zou ik het wel heel leuk vinden om een maatje te hebben. En nou krijgen jullie ook een snoepje.) Kom eens hier. Mooi zit. **Goed** zo.

Yvon: Nou. "Lieve groetjes". Ze wacht het af **met** gezonde spanning.

Geert Jan: Mag ik even kijken? Ik word heel nieuwsgierig. Dit is een leuke uitstraling. Doe deze maar bij de 'ja'.

Yvon: Hoe heet ze?

Geert Jan: Mieke, toch?

Yvon: Ja, Mieke, Mieke. Mieke ligt bij 'ja'.

Geert Jan: Ik heb er nog eentje. Die hoort ook bij de 'ja', zie ik al.

Yvon: Hoezo?

Geert Jan: Ik keek naar de achterkant. Het is wel een heel kort briefje.

Yvon: Maar ze ligt al bij 'ja'. **Wat** schrijft ze?

Geert Jan: "Ze vertelt zo makkelijk over je privéleven. Ik ga je **niet** mezelf verkopen. **Dat vind** ik moeilijk. Ik zie en spreek je liever persoonlijk." **Dat** is even een twijfelgeval. Sorry. **Dat** is wel heel kort. Je **weet** niks over haar. Je **weet** ook **niet** hoe oud ze is. **Dat** is wel een hele lange brief.

[Yvon: Even verderop zijn Jan en zijn hulptroepen toe aan een break.]

Jan: Ja, lekker. Dank je wel. Kijk eens. Ze **doet** een geurtje erin. Van haarzelf. Zoals zij...Zoals zij ruikt. **Niet** een extractie van haar lichaam of zo.

xxx

(Froukje: Wauw was mijn eerste reactie. **Wat** een mooie mens. Een rustige uitstraling. Mooie ogen. Een echt mensen-mens. En een man die kan praten. Iemand die vertrouwd uitstraalt, het nodige heeft meegemaakt en bewuste keuzes **maakt**. Al van jongs af aan was ik graag buiten. En ik ontwikkelde steeds meer passie om op de boerderij te helpen. **Met** paarden en **met** koeien. Ik heb de agrarische school gedaan. Nu werk ik ook voor de agrarische sector. En daarnaast vind ik het heerlijk om op mijn vrije dag bij een boer in de buurt te helpen. Ik denk **dat** het fijn is **dat** ik **weet** hoe het boerenleven eruitziet en **dat** het **niet altijd** romantisch is en **dat** mensen **niet altijd** op tijd thuis zijn. En ik vind **dat** hij een mooi bedrijf heeft. Vaak zeggen bedrijven ook iets over de mensen die het doen.)

Geert Jan: Leuk **dat** jullie er zijn.

[Yvon: Bij Geert Jan schuiven zoon Mark en schoondochter Lisa aan om een handje te helpen.]

Mark: Je hebt post gehad. Lig je nog **goed** in de markt?

Geert Jan: Wil je een kopje thee, koffie? Of wil je een wijntje? Het is wijn-tijd, hé.

Lisa: Doe dan maar zoete witte wijn. Neem jij ook een wijntje?

Mark: Deze houdt van friet.

Geert Jan: Ja, die is "ja".

Mark: Oh, proost dan, hé? **Dat** er **wat** moois uit mag komen.

Geert Jan: Laten we het hopen.

Lisa: **Da's** een sexy dame, hé.

Mark: "Een ondernemende chick van bijna 60 jaar".

Lisa: Vrouwen sturen je cadeautjes.

Geert Jan: Oh. Jeetje. Ik ben het slecht in het mooi openmaken van een cadeautje. Kijk eens, hé.

Lisa: **Wat** leuk, briefpost.

Mark: Flessenpost.

Geert Jan: Flessenpost. **Da's** een lampje.

Mark: Een lampenpost.

Geert Jan: **Dat** is creatief. Ook heel leuk gedaan, **met** een frietje derin.

Mark: Ja, **met** een puntzak friet.

Geert Jan: Hier ook een zakfriet.

Mark: Ze heeft die foto's speciaal voor jou gemaakt.

Geert Jan: Heel leuk, heel leuk.

[Yvon: Jan is nog maar net gewend aan het idee **dat** hij met tien dames **gaat** speeddaten.] Als jij hier zo naar kijkt...Heb je der dan een beetje vertrouwen in? Denk je, als je dit ziet: Hmm misschien ben ik over een tijdje geen vrijgezel meer?

Jan: Ja, **dat** zou heel **goed** kunnen. Ja. Ik zou nog **niet** weten wie. Maar het zou heel **goed** kunnen, ja.

Yvon: Ja? En als je nou bedenkt **dat** je ze de volgende week allemaal live **gaat** zien. Eén op één. Jij en één van hen.

Jan: Heel raar. Ja. Nou, ik heb nog een week om mezelf mentaal voor te bereiden.

Yvon: Is **dat** nodig?

Jan: Ja, **dat** is wel nodig. Ja, ja.

[Yvon: Mijn laatste boer is Willem. Hij maakte indruk **met** zijn speciale weidemelkwagen. Hij zou heel graag een meisje vinden om zijn leven mee te delen. Maar tot nu toe is **dat** nog **niet** gelukt.]

Willem: Ik hoop altijd **dat** ik het goed doe, zou ik zeggen. En misschien schijnt **dat** door in het begin. **Dat** ik iets te proper wil doen, iets te beleefd.

Moeder van Willem: Hij wil graag samen, iets delen.

Willem: Je bent maar alleen.

Moeder van Willem: Je **moet** in de toekomst kijken. **Dat** ie samen is en het leven deelt **met** een ander.

Willem: Hee! Oh, Yvon! Hallo! Jij bent plotseling aangekomen. **Wat** leuk dat je er bent. Heb jij nieuws voor me?

Yvon: Ik heb nieuws. En jij?

Willem: Zij maken het allemaal **goed** gelukkig. Die is vandaag nog geboren zelfs.

Yvon: Echt waar?

Willem: Die is net voor het begin van de middag geboren.

Yvon: Dus een paar uur oud? Ben jij er klaar voor?

Willem: Ik heb lang gewacht. Nee, natuurlijk, Yvon. Ik heb ter zin in.

Yvon: Er is geschreven. Zes vrouwen.

Willem: Oké. Nou, dank je wel, Yvon. **Da's** hartstikke leuk. Daar heb ik graag naar uitgekeken.

Yvon: Maar ze konden **niet** wachten.

Willem: Echt waar **niet**?

Yvon: Dus ze zijn in een cafeetje hier om de hoek.

Willem: Oké...

Yvon: [Terwijl Willem zich thuis nog even voorbereidt, ga ik alvast vooruit om zijn briefschrijfsters te verwelkomen.]

Moeder van Willem: En hoeveel heb je der?

Willem: Er zijn er zes binnengekomen, ma.

Moeder van Willem: Zo, **dat** is mooi.

Willem: Ik ben net de tweede aan het lezen.

Moeder van Willem: **Da** is mooi, toch?

Willem: Ja, natuurlijk.

Yvon: Wanneer heb je 'm gebakken? Ziet er heel erg **goed** uit.

Willem: "Toen ik je op TV zag, dacht ik: dit is hem. Misschien wel **wat** voor mij. En jongen van ongeveer mijn leeftijd. Zo'n lieve jongen **met** zo'n glimlach. **Moet** ik toch een brief schrijven?"

Yvon: Ben jij vaker op een date gegaan? Nee? Jullie ook **niet**?

xxx

Yvon: Ja, zeker! Volgens mij komt hij er nu echt aan. Serieus. Ik bereid jullie alvast voor. Ik word er ook zenuwachtig van.

xxx

Yvon: Ja, doe maar. Er **komt** een auto aan...

xxx

Yvon: Ja, hij is het! Jaaa! Daar is hie!

Willem: Goeienavond allemaal! Nou, ik zal eerst eens de hand geven.

Yvon: Ja, daar staan ze.

Willem: Dit had ik **niet** bedacht. Yvon...

Yvon: **Moet** ik weg?

Willem: Als je wil.

Yvon: Ik denk dat **dat** beter is. Ik **laat** jullie alleen. Ik wens jullie een hele fijne avond.

Willem: Het is tof. Ik **moet** even denken: **wat** is de beste openingszin? Ik vond **dat** jullie allemaal een geweldig verhaal hadden geschreven. Iemand had een **wa** moeilijker handschrift. Maar **dat** gaf niks, hoor. Als ik het met de hand moest schrijven, en dat doe ik ook nog wel eens...Ik kon er uitkomen. En het is toch heel anders om elkaar zo...Hebben jullie lang gewacht?

xxx

Willem: Ik vind **dat** ongelooflijk dapper **da** jullie allemaal geschreven hebben.

[Yvon: Op boerzoektvrouw.nl kun je uitgebreid genieten van de date van Willem. En dan terug naar Geert Jan. Ook hij heeft tien dames uitgekozen.] Irene, Jacqueline, Leonie, Karin, Tineke...Sjonge jonge.

Geert Jan: Die vond ik hele mooie brieven. **Dat** ze zeiden bijvoorbeeld van..."je **laat** me **niet** meer los in m'n gedachten" en zo...Nou, **dat** vond ik wel...Dat deed me wel **wat**, zeg maar.

Yvon: Zijn er veel vrouwen die **da** schrijven?

Geert Jan: Ze zijn wel een aantal, ja.

Yvon: “Het werd heel stil in mij en mijn hart sloeg een paar keer over. Het leek alsof ik even geen adem meer kon halen. Ik dacht: **Wat** gebeurt er **met** mij? Ik smolt van je ogen, je persoonlijkheid en je doen en laten. Wat **vind** ik jou een lieve, zorgzame en leuke man.” En wat denk je daarna?

Geert Jan: Nou, dan denk ik van... **dat** iemand zijn hart overslaat, zeg maar.

Yvon: Van jou, hé.

Geert Jan: Ja, van mij. **Dat vind** ik heel mooi. Of **dat** ze zeggen van: ik kon dagen **nie** meer...Ja. ‘Ik moest er elke keer aan denken.” Dat denk ik van... **da’s** leuk.

Yvon: **Dat** jij **dat** mee mag maken.

Geert Jan: Ja, om mijn oude dag. Net voordat ik mijn aanleunwoning in ga.

Yvon: Pak je dit toch nog even mee.

Geert Jan: Ja! Nee, **dat vind** ik leuk. Ja, zonder meer. Ik ga het avontuur aan. Kom maar op **met** ze.

Yvon: Wat doe je aan?

Geert Jan: Ik denk **dat** ik mijn zwembroek aantrek.

Yvon: Ik denk dat **dat** echt **goed** werkt.

Geert Jan: Ik denk het ook.

[Yvon: Volgende week draait alles om die eerste indruk. Op de website zie je hoe Frans zijn mannen op sleeptouw neemt. Ga naar boerzoekvrouw.nl.]